పరివర్తన చెందే దశలు

(నూతన మార్గ విద్వేషనము)

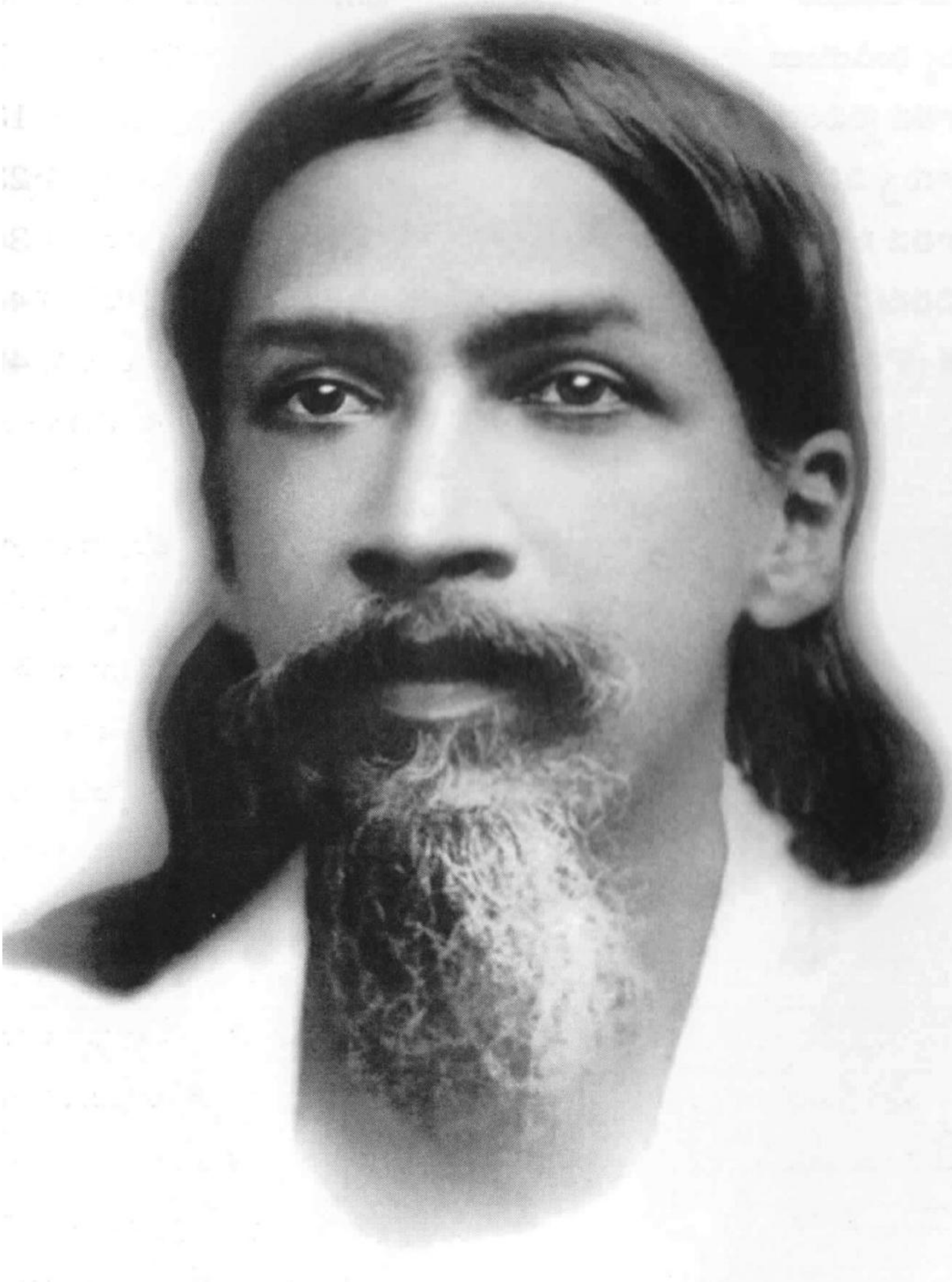
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2016

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం 6
2. దివ్య ఘడియలు 7
3. నూతన ప్రపంచ బీజాలు 13
4. మార్పు వీచికలు 23
5. నూతన సృష్టి వికాసం 36
6. భవితను ఫలవంతం చేసుకోవడం 44
7. ఒక క్రొత్త ప్రపంచం 49

"ఒక గొప్ప ముగింపు నీ కెక్కడ కన్పించినా, దానికి ఒక గొప్ప ప్రారంభం వుండి తీరుతుంది. ఒక అమానుషమైన, బాధాకరమైన విధ్వంసం జరుగుతుందని నీ మనస్సు యెప్పుడు భయపడితే అప్పుడు ఒక విశాల మహనీయ సృష్టి తప్పక జరుగుతుందని చెప్పి దానిని ఓదార్చు. భగవంతుడు ఒక వినపడని స్వరంలో మాత్రమే కాదు, అగ్నిలో, సుడిగాలిలో కూడా వున్నాడు.

"విధ్వంసం యెంత గొప్పదైతే సృష్టి వికాసానికి స్వేచ్ఛామయమైన అవకాశాలు అంత అధికంగా వుంటాయి. కాని తరచుగా విధ్వంసం యెక్కువ కాలం జరుగుతుంది నెమ్మదిగా, సర్వాన్నీ అణచివేస్తూ జరుగుతుంటుంది. సృష్టి రాక నిదానంగా వుంటుంది లేక దాని విజయయాత్ర భంగపాట్లతో కూడి వుంటుది. రేయి మళ్ళీ మళ్ళీ వస్తుంటుంది, పగలు తచ్చట్లాడుతుంటుంది, లేక అయథార్థ సూర్యోదయం అని కూడా అన్పించవచ్చు. అలా అని నిస్పృహ చెందకుండా గమనిస్తూ, పని చేసుకుంటూ పోతుండాలి.

"ఏ కారణం నిమిత్తం భగవంతుడు తన ప్రపంచం మీద భయంకరంగా సుత్తిదెబ్బలు కొడ్తుంటాడు, దానిని అణగద్రొక్కుతుంటాడు, పిండిముద్దలా చేసి, ప్రపంచాన్ని కలియబెడ్తూ పిసుకుతుంటాడు, సాధారణంగా రక్తమడుగు లోనికి. యెర్రని కొలిమి నరకతాపం లోకి దీనిని విసరివేస్తుంటాడు? ఎందుకనంటే జన బాహుళ్యంలో మానవత్వం యింకా ఒక కఠిన, మొరటైన, అయోగ్యమైన ముడి ఖనిజం లాగానే వుంది. అలా చేయకపోతే ఆ ఖనిజాన్ని కరగించి దానికి ఆకారా న్నివ్వ వీలుపడదు. అతని పదార్థాన్ని బట్టే, భగవంతుడు పనిచేసే విధానముం టుంది. ఒక ఉదాత్తమైన, పరిశుద్ధమైన, వానిగా తనను తాను మార్చుకొనేందుకు, తనకు తానే సహాయం చేసుకోనిద్దాం. దానితో ఆయన పనిచేసే విధానాలు, సౌమ్యంగా, మధురాతిమధురంగా, అత్యంత హుందాగా వుంటాము, దాని ఉపయోగాలు అనుకూలమైనవిగా వుంటాయి.

SABCL 16:392-93 — శ్రీఅరవిందులు

భావానువాదం: కె. వి. రావు

పరివర్తన దశలు
(నూతన విధాన నిర్దేశనము)

సంపాదకీయం

మనలను 1971 లోనే శ్రీమాత ఈ విధంగా హెచ్చరించారు: "ఆ పాత పునాదులు కదలించబడి, ఒక తీవ్ర గందరగోళ పరిస్థితి నెలకొనివున్న 'దివ్య ఘడియలు' అనబడు ఒక దశలో మన మున్నాము. అయితే పురోగమన సాధనలో ముందుకు దూసుకెళ్ళాలనుకునే వారికి ఇది ఒక అద్భుతమైన అవకాశం, పురోగతికి ఒక అసాధారణ సంభావ్యత". నిజానికి ఇవి సంక్షుభిత సమయాలు లేక, ఒక విధంగా, పరివర్తన చోటు చేసుకొనే దశలు. అందుకు కారణం 1956 లో అతిమానస ఆవిష్కరణ జరిగినప్పటి నుండి మానవజాతి ఈ నూతన దివ్య చైతన్య వత్తిడితో అధికంగా ప్రభావిత మవుతున్నది. ఈ వత్తిడి ఒక అసాధారణ రీతిలో అధిక మవుతూ మానవజాతి జీవన విధానాలను దివ్యజీవన తరహాలో మార్పు చెందుటకు ప్రోత్సహిస్తున్నది. కొంగ్రొత్త కోర్కెలు జాతి మనసులను కదిపివేస్తున్నవి,, మానవ అజ్ఞానాంధకార నిశీధిలో నిగూఢంగా క్రొత్త ఆశలు అంకురిస్తున్నవి. అయినప్పటికీ ఆ మహా నిశీధి ఇంకా అంతరించ లేదు. పౌరాణిక కాలం నాటి అగ్నిజ్వాలలు గ్రక్కే భీకరమైన మొసలి లాంటి జంతువు కొన ఊపిరితో అల్లల్లాడుతూ తన తోకను తీవ్రంగా అటూ ఇటూ విదిలించినట్లుగా, లోకం యొక్క పాత పోకడలు ఇంకా మార్పును ప్రతిఘటిస్తున్నవి. కొత్త పోకడలు ఇంకా బాల్యావస్థలోనే వున్నా మన చేతనలో కనపడని పగుళ్ళ ద్వారా తెలియుకుండానే నెమ్మదిగానైనా దృఢంగా ప్రవేశిస్తున్నాయి. శ్రీమాత 138 వ వార్షికోత్సవ జన్మదినోత్సవమును మరియు అతిమానస అవరోహణ యొక్క 15 వ వార్షికోత్సవమును పురస్కరించుకొని, శ్రీమాతకు అంకితముగా విడుదలైన సంచికలో, శ్రీమాతారవిందుల తపస్సు ద్వారా ప్రతిపాదించబడి, సఫలీకృతం కాబోతున్న మార్పునకు సంబంధించిన కొన్ని విధానాలు ప్రత్యేకంగా ఉటంకించబడ్డాయి.

ఈ మాసాని కున్న విశిష్టత అపారమైనప్పటికీ, శ్రీమాత 1958 ఫిబ్రవరి 21 న తమ 80 వ జన్మదినం, అనగా 1956 ఫిబ్రవరి 29 నాటి అతిమానస సాక్షాత్కారం జరిగి రెండు సంవత్సరాలు నిండిన సందర్భంగా ఇచ్చిన ఈ

సందేశాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడం ప్రయోజనకరం కావచ్చు:

"మార్పు చోటు చేసుకొనుటలో సంభవించే అల్పకాల వ్యవస్థ ఆవిర్భావాన్ని కొనియాడటం, కొన్ని విశ్వసనీయ భావాలను సంతృప్తిపరచ వచ్చు.

శాశ్వతమైన దివ్యచైతన్య సాక్షాత్కారాన్ని కొనియాడటం, విశ్వచరిత్రలో ప్రతి క్షణం చేయవచ్చు.

కాని, ఒక క్రొత్త ప్రపంచ అవతరణను, అతిమానస ప్రపంచ ఆగమనాన్ని కొనియాడటం, మనకు సంక్రమించిన అత్యాశ్చర్యకరమైన, అపురూపమైన హక్కు."

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

దివ్య ఘడియలు

నూతన ప్రపంచపు పురిటి నొప్పులు

అంతా ఆధారపడుతుంది, దైవంపై, కాలంపై, దాని అత్యవసర ధ్యేయంపై. అందుచే, ఈ అత్యవసర ధ్యేయంపై దృష్టి పెట్టుట అతి ముఖ్యం — మన సొంత మిడిమిడి జ్ఞానాన్ని అంటి పెట్టుకోవడం కంటే. కాలపురుషుడు, మృత్యు దేవత ఈ భయంకరమైన పని చేయడానికి, ప్రపంచాన్ని అధికంగా నాశనం చేయడానికి ముందుకు వచ్చాడు. అతని వలన కలిగే మహాభీతిని, ఆ ప్రభావాన్ని ఎవరు తట్టుకొనగలరు? అతను చేస్తున్నది ప్రస్తుత ప్రపంచాన్ని కూల్చడమే కాక రాబోయే ప్రపంచాన్ని సృష్టించడం కూడా. అందువలన ప్రపంచాన్ని నాశనం చేస్తున్నాడే అని దానిని అక్కున చేర్చుకొని రోదించుటకన్నా అతను నిర్మించబో తున్నదానిని కనిపెట్టి అందుకు తోడ్పడటం లాభదాయకం. కాని అతని గమనం ఏ దిశగా సాగుతుందో గ్రహించడం చాలా కష్టం. అదీ గాక, మన వైఖరి ఎల్ల ప్పుడూ, తాత్కాలిక నిర్మాణాలు ఏవైతే కేవలం యుద్ధభూమిలో సైనిక శిబిరాల వంటివో వాటినే భవిష్యత్ శాశ్వత భవనాలని భ్రమించి మెచ్చుకునే విధంగా నుంటుంది. సత్యాన్ని పాటించడంలోను, కలిని పాటించడంలోను తేడా ఉన్నదని పండితులు చెప్పడంలో సత్యమున్నది. కాని ఈ విజ్ఞానాన్ని అమలుచేయడంలో

వారు విజ్ఞత లేదా విజ్ఞానం కలవారుగా కనబడుట లేదు. వారు మరిచారు లేదా వారికి తెలియదు. ఇది కలి వినాశనానికి, పునర్జన్మకు కాలమని, ఇక ఎంత మాత్రం రక్షింప వీలుగాని గతానికి నిరాశ నిస్పృహలతో అంటిపెట్టుకుని ఉండే కాలం ఇది కాదని. వారిని వారు బంధించుకుంటారు. అది కలి వర్జించే పద్ధతి అని. వారు మరుస్తారు, కలి విడిచిపెట్టేది కేవలం గత ప్రపంచం యొక్క బలము, సామర స్యాన్ని కాని, దాని బలహీనతను కాదని, కలి మిగిల్చేది కేవలం మార్పు అనే సముద్రపు ఒడ్డున, స్థిర నివాసం కొరకు కట్టబడే ఒక తాత్కాలిక భూమికను మాత్ర మేనని. ఇది కూడ, ఏదో ఒక రోజున, సముద్రతరంగముల ధాటికి ముక్కలై అదృశ్యం కావలసిందే. అట్టి వినాశకాలం వచ్చిందా? వచ్చిందనే అనుకుందాం: వినండి, ఢీ కొడుతున్న ఆ జలాల భయంకర నాదం, దాడి జరిగే సందర్భాలలో వెలువడే శబ్దాలకన్నా అతిభయంకర నాదం. గమనించండి, నీరసంగా, విషణ్ణంగా, పశ్చాత్తాపరహితంగా, నిస్సత్తువ కలిగిస్తున్న ఆ జలాల వెల్లువ. ఒక పద్ధతి లేకుండా, ఒకదాని తరువాత మరియొకటి, బీటలు వారుతూ, పునాదులు కోర బడుతూ, కూలిపోతూ ఆ కట్టడాలు; నిశ్శబ్దంగా, ప్రవాహ చప్పుళ్ళలో, కదిలి పోతూ, ముక్కలవుతూ, మునిగిపోతున్న ఆ కట్టడాలు. ఎగసిపడే కెరటాల కింద నురగలో కలిసిపోతున్న ఆ కట్టడాలు. నూతన నిర్మాణాలకు సమయం వచ్చిందా? వచ్చిందనే చెప్పాలి. గమనించండి — వేగంగా, ఆతృతతో, ఇటూ అటూ తిరిగే మానవజాతిని; భవిష్యత్తుకై వారి అన్వేషణ, శోధన; ఒకదాని వెంట మరియొకటి తొందర తొందరగా వచ్చే అవతారాలు, వాటి విభూతులు. ఇవన్నీ చిహ్నాలు కావాలి; ఇవి చెప్పటం లేదా, అన్నిటి కంటె గొప్ప అవతార మొకటి వస్తున్నదని, కలియొక్క మొదటి సత్యయుగ స్థాపనకు.

మొదటిసారి విరుచుకు పడుతున్న నవ ఉషస్సు

కలి యొక్క మొదటి ఐదువేల సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. సనాతన సత్యయుగపు అవశేషాలను చివరిసారిగా నాశనం చేయడానికి ఈ సమయం ఆవసరమైంది. బలహీనత, హింస, తప్పు, అజ్ఞానం, మరుపు పెరుగుతున్న లయలో, వేగంతో దూసుకుపోతున్నాయి — ఇవి చేశాయి మనకు ఆ పనిని. మొదటి సత్యయుగపు ఉషస్సు విరుచుకు పడడానికి సిద్ధంగా ఉన్నది. మనక

చీకటిలో మొదటి వెలుగుచారలు కనబడుతున్నాయి.

అవును. ఇది ఒక కొత్త సామరస్యం. కాని మూసపోసిన యూరపు పదార్థ వాదం కాదు. అర్థసత్యం, అబద్ధాలపై నిర్మింపబడ్డ పునాది కాదు. నశించేది రూపమే గాని హృదయం కాదు. ఎందుకంటే ప్రపంచం దాని పద్ధతులు, ఒకే పరమసత్యం యొక్క రూపాలు మాత్రమే. ఈ భౌతికప్రపంచంలో పరమ సత్యం నిరంతరం అనేక శరీరాలను, దుస్తులను ధరిస్తూ ఉంటుంది. ఈ మార్పు లన్నిటిని ఆ సనాతనుడు, అంతర్యామి ఆనందిస్తూ ఉంటాడు. చనిపోయిన సత్యయుగపు సత్యం, జన్మించబోయే నవ సత్యయుగపు పరమ సత్యం కంటె భిన్నం కాదు. ఎందుకంటే సత్యం ఎల్లప్పుడు, తనను తాను పునఃస్థాపించుకొని, కొనసాగుతూ ఉంటుంది.

భారతావని ఎంపిక చేయబడ్డ భూమి. ఇక్కడ సత్యం దాచపడి ఉంటుంది. దాని హృదయంలో అది నిద్రిస్తుంది — ఆత్మవికాసానికి ఎదురు చూస్తూ. భారత దేశ ఆత్మ సింహం వంటిది. కాంతివంతమైన దాని ఠీవి దర్పాలు దాని బలహీన తల్లో లేవు, దాని అసహ్యాకరమైన మారుతూ ఉన్న, దాని బాహ్యాల్లో లేవు. అవి పదిలపర్చబడి ఉన్నాయి, భద్రంగా దాని సనాతన, శక్తివంతమైన, జ్ఞాననేత్రాలపు ముకుళిత రేకులలో. భారతదేశం మాత్రమే మానవాళి భవితను నిర్మించగలదు, భారతావనిలోనే సమర్థమైన అవతారం జన్మించగలదు. దేశాలన్నింటినీ ఉద్ధరించ గలదు, తన ధూళిదూసరిత పరిసరాల నుండి దిగజారుడుతనం నుండి, — ముక్కలయి చిహ్నాలుగా మిగిలి యున్న సత్యయుగపు అవశేషాల నుండి, తనను తాను పోగు చేసుకోవాలి, యోగమార్గం ద్వారా. తన ఆత్మలో సంబంధాలు పునరుద్ధరించుకోవాలి, తన భవిష్యత్తును, గతాన్ని తెలుసుకోడానికి

CWSA 12:52 శ్రీఅరవిందులు

విప్లవాత్మక మార్పులకు ఇది సమయం

ఇది స్పష్టం — మేల్కొంటున్నది భవిష్యత్తే; అదే ప్రయత్నిస్తున్నది గతాన్ని దూరంగా తరిమివేయడానికి.

ఉదాహరణకు, విద్యార్థులు, శ్రామికులు, చేతులు కలుపుతున్నారు. సహజం గానే బుద్ధిస్తరంలో అనేక రకాల విప్లవ భావాలు కలగూరగంపలా, కలగాపులగంలా

ఉన్నాయి. విద్యార్థులు పరీక్షా విధానాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు, అసలు పరీక్షలే వద్దంటున్నారు. వారికే తెలియదు, వారొక అజ్ఞాతశక్తిచే ప్రేరేపింపబడుతున్నారని. అది కోరుతున్నది — అధికతర సత్యం అభివ్యక్తమవాలని.

ఒక అధికతర దివ్యశక్తి బలవంతం చేస్తోంది జనాన్ని, వారు తప్పనిసరిగా ఏమి చేయాలో — దానినే చేయమని.

దాని వివరాలలో కాక, దిశలో, ప్రజా ఉద్యమ దిశలో — ఇది స్పష్టం. గతానికి స్వస్తి పలికి భవిష్యత్తుకు తలుపులు తెరవాలని.

ఇది ఒక మందకొడిగా సాగే భావ పరివర్తన వర్తన లాంటిది. ఎదుటనే ఉన్నది ఏమిటో, దానికై తహతహ, వెంపర్లాట. కాని నిజంగా ఏదో ఒకటి ఉన్నది. అదే దాని సౌందర్యం, అక్కడ ఒక మహాసంచలనం వున్నది. ఒక మహాశక్తి తనకు తానుగా అభివ్యక్త మవాలనుకుంటున్నది.

శ్రీమాత: ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు మే 22, 1968

మనకేదో బోధించాలని తబ్బిబ్బుపడే పరిస్థితి వున్నది

చివరకు నేనొక నిర్ధారణకు వచ్చాను. దేనిని మనకు బోధించాలి అనే విషయంలో గందరగోళం ఉన్నది అని; దైనందిన జీవితం ఎలా గడపాలని. అంటే మనకు ఏమి జరగబోతోంది భవిష్యత్తులో అనే దానిపై కాకుండా, మనం ఏం చేయవలసి ఉంది నిత్యజీవితంలో అనే విషయంపై ఎక్కువ దృష్టి పెట్టాలని, అన్ని ఆలోచనలు, ముందస్తు ప్రణాళికలు, ఏర్పాట్లు — అన్నీ ఇంకా ఎక్కువ గందరగోళానికి అనుకూలంగా ఉంటాయి.

అట్టి అస్తవ్యస్త పరిస్థితి ఎదురౌతున్నదని దృష్టికి వచ్చినపుడు, నీవు చేయవలసింది ఒక్కటే. వీటిని పర్యవేష్టించివున్న ఒకే ఒక్క దివ్యచైతన్యం, దివ్యశక్తి, దివ్యసత్తా, మహా ఐక్యతలో ప్రవేశించుట. అంతా జరుగుతున్నది ఈ ఒకే మహా ఐక్యతలో. ఇతర విజ్ఞానాలు, తీర్పులు, తెలివితేటలు ఏవీ లెక్కలోనికి రావు. వీటన్నింటిని పర్యవేష్టించివున్న దివ్యచైతన్యంతో పోలిస్తే ఇవి అణుమాత్రం. ఏ ఒక్కరికైనా ఏమాత్రం తర్కజ్ఞానం ఉన్నా, ఇన్ని విభిన్న వ్యక్తిత్వాలు ఎందుకు ఉన్నాయని, అవి కేవలం వారిలో ఆకాంక్ష, సమర్పణ భావము, నమ్మకము, విధేయత, ఈ ఐక్యతపై ఈ ఐక్యసత్తాపై కల్గించుటకేనని తెలుసుకోగలరు. విభిన్న

వ్యక్తులు, వ్యక్తిత్వాల అస్తిత్వానికి కారణమిదే. అంతే గాక, నీవు మనస్ఫూర్తిగా, తీవ్ర ఆకాంక్షతో నీవు 'అది' గా అవాలని. అదొక్కటే, ఒక్కటే — నీకు నిలిచేది అదొక్కటే. మిగిలినదంతా ఒక కనికట్టు దర్శనం.

తీవ్రమైనవి మరింత తీవ్రతరమయినాయి.

నేనిదివరకే చెప్పానుకుంటాను; ఏ పదార్థసంబంధం లేనిదైనప్పటికీ ఎక్కువ బరువుగా ఉన్న ఒక స్వర్ణమయ మహాశక్తి ఎంతో బలంగా భౌతికాన్ని క్రిందకు అదుముతున్నది. అది భౌతికాన్ని — దాని అంతరంగంలో దైవము వైపు తిరిగి ఉండమని వత్తిడి చేస్తోంది. (క్రిందకు అదుముతున్న సంజ్ఞ). బయటకు తప్పించు కుపొమ్మని కాదు. (ఊర్ధ్వముఖంగా సంజ్ఞ) అందుకు ఫలితమేమంటే, సంక్షోభాలు అనివార్యం కావచ్చు అని. అదే సమయంలో దానికి సమయోచిత పరిష్కారాలు కూడ ఉంటాయి. వీటి ననుసరించి సంభవించే సంఘటనలు వాటికవే మహాద్భుతాలు. ఇదెలా ఉందంటే, రెండు తీవ్ర పరిస్థితులు మరింత తీవ్రతరమయినట్టు — ఏది మంచో, అది ఇంకా మంచిగా, ఏది చెడో, అది మరింత చెడ్డగా అయినట్టు. ఒక భయంకర శక్తి ప్రపంచాన్ని క్రిందకు అదిమినపుడు ఇలా అవుతుందని నా అభిప్రాయం.

అవును. ఆ విధమైన అనుభూతి కలిగింది. ఈ పరిస్థితిలో సాధారణంగా ఉదాసీనంగా జరిగే పనులు మరింత క్లిష్టతరమవుతాయి, పరిస్థితులు, వైరుధ్యాలు తీవ్రమౌతాయి. అసాధరణ అద్భుతాలు జరుగుతాయి, చనిపోతున్న వారు రక్షింపబడతారు, ఆకస్మికంగా పరిస్థితులన్నీ చక్కదిద్దబడుతాయి

వ్యక్తుల విషయంలోనూ ఇదే పరిస్థితి. ఎలా అంతర్ముఖులు కావాలో తెలిసిన వ్యక్తులు, ఎవరు మనస్ఫూర్తిగా పిలుస్తారో దైవాన్ని, ఎవరు అదొక్కటే శరణ్యమని తలుస్తారో, అదొక్కటే బయటపడే మార్గమని అనుకుంటారో, ఎవరు తమని తాము సమర్పించుకుంటారో దైవానికి, వారికి, క్షణాలలోనే అద్భుతాలు జరుగుతాయి. చిన్న పెద్ద తేడా లేదు. ముఖ్యమైనవి, ముఖ్యం కానివంటూ లేవు. అంతా ఒక్కటే. విలువలు మారుతాయి. ప్రపంచ దర్శనమే మారినట్లుంటుంది.

ఇది అతిమానస అవతరణ వల్ల ప్రపంచంలో కలిగే మార్పులపై ఒక అవగాహన కలగటానికి సూచిక. తటస్థంగా ఉండేవి పరిపూర్ణమౌతాయి. చిన్న తప్పులకు, మితిమీరిన పరిణామాలుంటాయి, ఒక చిన్న నిజమైన ఆకాంక్షకు, ఒక స్వల్ప నిజాయితీకి అద్భుత ఫలితాలొస్తాయి. మనుషుల్లో విలువలు పెరిగాయి. భౌతికపరమైన దృక్కోణంలో కూడా అతిచిన్న పొరపాటుకు అత్యధికతర పర్యవసానాలు కలుగుతాయి. ఆకాంక్ష అత్యల్పమైన నిజాయితీతో కూడినదైనప్పటికీ, అద్భుతమైన ఫలితాలు దక్కుతాయి. విలువలు పెరిగాయి, నికరమైనాయి.

ప్రపంచం చేతనాపూర్వక ఔన్నత్యం సాధించాలనే దృష్టితో ప్రతి విషయం సంకల్పించబడింది. చైతన్యం దివ్యతరమగుటకు సంసిద్ధమౌతోంది. ఇది పరమ సత్యం. మనం తప్పుగా భావించేది అంతా సాధారణ మానవ భావన మాత్రమే సంపూర్ణంగా.

మనం అతిమానసం అని పిలిచేది, సృష్టిని ఉన్నతమైన దివ్యశక్తికి అధికంగా ప్రభావిత మయేటట్లు చేస్తుంది. మన లోకజ్ఞానం, తర్కం, క్రియాశీలత, అంతా నిరుపయోగం, నిష్ప్రయోజనం. వీటి కెంతమాత్రం బలం, అస్తిత్వం లేదు. ఇప్పుడు 'ఉన్న' దానితో వాటికి ఏమాత్రం సంబంధం లేదు. నిజంగా ఇది ఒక నవ్య ప్రపంచం.

శ్రీమాత

ప్రశ్న: 1919 లో శ్రీఅరవిందులు వ్రాశారు, ఈ సంక్షోభంలు, వైపరీత్యాలు, బహుశా కొత్త సృష్టి యొక్క పురిటినొప్పులు కావచ్చును అని. ఇవి ఎంతవరకు కొనసాగుతాయి — ఈ ఆశ్రమంలో, ఇండియాలో, ప్రపంచంలో?

సమా: కొత్త సృష్టికి ప్రపంచం ఇష్టపడి, సంసిద్ధమై, స్వాగతం పలికే దాకా. కొత్త సృష్టి యొక్క చైతన్యం అప్పుడే భూమిపై పనిచేస్తోంది, ఈ సంవత్సర ప్రారంభం నుండి (1919). దీనిని నిరోధించే బదులు, ప్రజలు దీనికి సహకరిస్తే, ఆ పని ఇంకా త్వరగా జరుగుతుంది. కాని మూర్ఖత్వం, అజ్ఞానం, చాలా మొండివి కదా!

CWM 15:106 — అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

నూతన ప్రపంచ బీజాలు

ఆధ్యాత్మికమైన సమాజ లక్ష్యం: పరిధి:

ఒక ఆధ్యాత్మిక సమాజం, తన ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తులలాగా అహంలో గాకుండా, ఆత్మలో నివసిస్తుంది. సమిష్టి అహంలో గాకుండా సమిష్టి అంతరాత్మగా నివసిస్తుంది. అహంకారిక దృక్పథం నుండి స్వేచ్ఛ కలిగి వుండడం దాని ప్రప్రథమ అత్యంత సహజ లక్షణం అవుతుంది. సమాజ అహంకారమనే, ఆ నిరాకార అతి పెద్ద శిలాప్రతిమ బలిపీఠంపై ఆతని అంతరాత్మను, పురాతన యజ్ఞంలోని ఒక బలి పశువులా తోలుకుపోతుండే సమష్టి సంకల్పానికి, లక్ష్యాలకు, సమాజ అహంకారానికి, అతడు యెంతో కష్టపడి సంపాదించుకొన్న విలువైన వ్యక్తిత్వాన్ని, అతని వ్యక్తిగత సంకల్పాన్ని ఆహుతి చేసేందుకు ఆతనిని అంగీకరింపజేయటం ద్వారా, లేక అందుకు ఆతనిపై వత్తిడి కలిగించడం ద్వారా, యిప్పుడు మనం చేయాలనుకొంటున్న విధంగా అహంకార నాశనాన్ని చేయవద్దు. చేస్తే అది అల్ప అహంకారాన్ని పెద్ద అహంకారానికి, అందరి అహంకారాలు కలిసిన ఫలితంగా తయారైన ఒక పెద్ద రాశిలాంటి అహంకారానికి బలిచేసినట్లవుతుంది. ఆ పెద్ద రాశిలాంటి అహంకారం గుణంలో ఉత్తమమైనదై, విశాలమైనదై, ఉదాత్తమైనదై వుండదు, ఉండకపోగా వ్యక్తిగత అహంకారం కన్న లోపభూయిష్టమైన, తరచుగా అసహ్యకరమైన, అత్యంత అనాగరిక ఆదిమజాతి నిర్జీవ శిలారూప దేవత కన్న క్షుద్రమైన దేవతారాధనగా అవుతుంది. సర్వమందు ఒకటిగా వున్న, ప్రతిదానిలోను పరిపూర్ణంగా, సంపూర్ణంగా వున్నదానిలో నివసించడం ద్వారా, దాని పరిపూర్ణ ప్రతిరూపంగా యెదగడానికి — ఆతని స్వభావం, దాని సచేతన పరిధి, సర్వాలింగక విశ్వజనీనమైనదైనప్పటికీ అది వ్యక్తిగతమైనదేననే విషయాన్ని యిక్కడ గుర్తు పెట్టుకోవాలి — ఆధ్యాత్మిక మానవుడు తన అహాన్ని కోల్పోవడానికి, ఆత్మను కనుగొనడానికై చూస్తుంటాడు.

*

ఆధ్యాత్మిక సమాజం తనకున్న పరిధిలో సమస్త జ్ఞానాన్ని ఆకళింపు జేసుకొంటుంది. కాని మొత్తం ధోరణిని, లక్ష్యాన్ని, వ్యాపకశక్తిని కేవలం ప్రాపంచక సామర్థ్యం — ఆ సామర్థ్యం అలక్ష్యం చేయగూడనిదైనప్పటికీ — కొరకు మాత్రమే

గాక, స్వీయాభివృద్ధి, ఆత్మాన్వేషణ, యితర సమస్తమైనవాటిని తన శక్తులుగా తయారు చేసుకొంటుంది. అది భౌతిక, అంతరాత్మిక, విజ్ఞాన శాస్త్రాధ్యయనాలను, ప్రపంచాన్ని, ప్రకృతిని వాటి ప్రక్రియలతో సహా కేవలం తెలుసుకోవడానికే గాక వాటిని భౌతిక మానవ అవసరాలకు వుపయోగించడానికి, యింకా చెప్పాలంటే అన్నింటి ద్వారా, అన్నింటిలోనూ, అన్నింటి క్రిందా, అన్నింటిపైనా అతిశయించి వున్న దైవాన్ని , ప్రపంచంలోనూ వున్న దైవాన్ని దాని ముసుగులలోనూ, వెనుక వున్న ఆత్మ పనిచేసే విధానాలను తెలుసుకొని ఉపయోగించడానికి అది భౌతిక, అంతరాత్మిక విజ్ఞానశాస్త్రాల అధ్యయనాన్ని కొనసాగిస్తుంది. అది సాంఘిక ధర్మాన్ని బలోపేతం చేసే లేదా దానిని పాక్షికంగా సరిచేసి, కర్మ నియమంగా ప్రతిష్ఠించడం కోసం గాకుండా నైతికతా లక్ష్యంగా చేస్తుంది. సాంఘిక ధర్మం అనేది కేవలం ఒక నియమం మాత్రమే, తరచుగా అది అస్తవ్యస్తంగా, అజ్ఞానయుతంగా, ద్వంద్వంగా వుంటుంది, మానవ సముదాయానికి సంబంధించినదిగా వుంటుంది, కాని మానవునిలో దివ్యస్వభావాన్ని అభివృద్ధి చేయడాని కుద్దేశించినదై వుంటుంది. కేవలం అంతరంగానికి, బాహ్యానికి సంబంధించిన ప్రపంచ ప్రతిబింబాలను వ్యక్తం చేయడమేగాక, వాటి వెనుకకు పోయి విశిష్ట సృజనాత్మక దృష్టితో చూచి, మనకు కన్పించే, కన్పించని రూపాల ముసుగులు లేక సంకేతాలు, విశిష్ట ఆకారాల పరమ సత్యాన్ని, దివ్యసౌందర్యాన్ని బహిర్గతం చేయడం కళల లక్ష్యం.

ఒక నూతన సాంఘిక వ్యవస్థ: సమత పునాది

ఒక ఆధ్యాత్మిక సమాజం, దాని సాంఘిక ధర్మం రీత్యా, వ్యక్తిని — మహర్షి దగ్గర్నుండి, నేరస్తుని వరకూ, అత్యంత నైపుణ్యంగా తయారుచేసిన యేదో యంత్రం లోనికి పంపించి పరీక్షించవలసిన సాంఘిక సమస్యగా, సాంఘిక మూసకు తగినట్లుగా బల్లపరుపుగా చేసో, లేక చితకగొట్టి అవతల పారవేసే ప్రత్యేక వస్తువులుగా, ఒక వలలో చిక్కుకుపోయి విలవిల లాడుతూ విడుదలకోసం చూస్తున్న అంతరాత్మలుగా, యింకా యెదుగుతున్న, యెదగడానికి ప్రోత్సహించవలసి వున్న అంతరాత్మలుగా తయారైన, యింకా ఈడురాని బాల్య అంతరాత్మలకు శక్తిని, సాయాన్ని అందించే అంతరాత్మలుగా గౌరవిస్తుంది.

ఉత్పత్తి చేసే భారీయంత్రాంగాన్ని, అది పోటీతత్వం కలదైనా, లేక సహకార తత్వం కలదైనా, అదేదైనా సరే, సృజించేందుకు గాక — మనుషులందరికీ, కొందరికే గాకుండా అందరికీ, ప్రతివానికీ అతని కత్యంత ఉన్నత పరిమాణంలో — వారి స్వీయస్వభావానుసారం, అంతరంగం వైపు యెదగడానికి, వారి కుండే స్వేచ్ఛా విరామ సమయాన్ని బట్టి కర్మలోని ఆనందాన్నందించడం ఆధ్యాత్మిక సమాజపు ఆర్థిక విధానాల ఉద్దేశ్యం.

యంత్రం కోసం నివసిస్తూ, యంత్రాంగాన్ని తన దేవునిగా, తన విశాలాత్మగా భావిస్తూ యంత్రం కోసమే జీవించే మనిషితో, క్రమబద్ధం చేయబడే, సాయుధం చేయబడే, ప్రభుత్వ భారీయంత్రాలుగా జాతుల్ని, వాటి వాటి ఆంతరిక జీవిత పరిధిల్లో, ఆధ్యాత్మిక సమాజ రాజకీయ వ్యవస్థ పరిగణించదు. అంతేగాక జాతి అనబడే యంత్రం, చెక్కుచెదరకుండా, శక్తివంతంగా వుండి, యింకా యింకా విశాలం, సంక్లిష్టం అయి, అజమాయిషీ చేయలేనంతగా తయారౌతూ, యాంత్రికంగా మరింత సమర్థవంతమైనది, సంపూర్ణమైనదిగా తయారై, తొలి పిలుపుకే తన బలిపీఠంపై యితరులను బలిచేయ, అక్కడే తానూ రక్త మోడ్చడంతో సంతృప్తిపడే రాజకీయంగా వుండదు. ఈ జాతులు లేక పాలనా వ్యవస్థలు, తమ పరస్పర సంబంధ బాంధవ్యాలలో, శాంతి లేక యుద్ధసమయాల్లో, ఇరువురికి సంబంధించిన సాయుధ దళాలు, లేక నిరాయుధులైన లక్షలాది సామాన్య జనం మీద విషవాయువులు వెదజల్లేందు కుద్దేశించిన వినాశకర యంత్రాల్లా, ఆధునిక యుద్ధక్షేత్రంలో యుద్ధవిమానాలు, లేక శత్రు టాంకుల లాగా హతం చేసే కార్యానికి నియమింపబడిన మనుష్యుల్లా దారుణంగా విరుచుకు పడడంలో సంతృప్తి పొందేవిగా వుండదు. ఆ రాజకీయ వ్యవస్థ, జన బాహుళ్యాన్ని గణ – అంతరాత్మలుగా తమ వ్యక్తిగత స్వభావాన్ని బట్టి యెదిగే వ్యక్తిలాగా, ఆ యెదుగుదలతో పరస్పరం సహాయం చేసుకొనేందుకు, ఒకే సర్వ సామాన్య మానవ కార్యంలో మొత్తం జాతికి సహాయపడేందుకు ఆత్మావిష్కరణ చేసుకోవలసి వున్న రహస్య దైవతంగా పరిగణిస్తుంది. దివ్యాత్మను వ్యక్తిలోనూ, సమిష్టిలోనూ కనుగొనడం, ఆధ్యాత్మికంగా, మానసికంగా, ప్రాణికంగా, భౌతికంగా దాని మహా మహనీయ, విశాలతకు, సంపన్నతకు, ప్రగాఢతను సంభావ్యతలను, సర్వుల ఆంతరిక జీవితంలోనూ వారి బాహ్య కర్మ, స్వభావంలోనూ

సాకారం చేసుకోవడమనేది, సర్వులూ చేయవలసిన కార్యంగా ఆ వ్యవస్థ, ఆ జాతి ముందు పెడ్తుంది.

ఎదుగుతూ వుండే ఆంతరిక స్వేచ్ఛాధర్మం

మానవజాతి ఆధ్యాత్మిక యుగంలో అత్యంత గౌరవప్రదమైన ధర్మం, ఆంత రిక స్వేచ్ఛ వికాసానికి సంబంధించినది. మనిషి ఆత్మ-జ్ఞానానికి సంబంధించి పట్టించుకోదగినంత చేరువకు రానంతవరకు, దాని వైపుకు తన మోమును త్రిప్ప నంత వరకు అతడు బాహ్య వత్తిడికి సంబంధించిన నియమాన్నుండి బయట పడలేడు, పైగా అందుకోసం అతను చేసే ప్రయత్నాలన్నీ వ్యర్థమౌతాయి. అతడు యిప్పుడూ, యెప్పుడూ గూడా, బాహ్య వత్తిడి కొనసాగినంత కాలం, యితరులకు బానిసే, తన కుటుంబానికి, తన కులానికి, తన శాఖకు, తన మతా నికి, తన సంఘానికి, తన జాతికి బానిసే, అలా గాక మరో విధంగా వుండలేడు. అవి కూడా వాటి అసంస్కృత, యాంత్రిక వత్తిడిని ఆయన మీద పడకుండా చేయలేవు. అవీ వాటి అహానికి, వాటి స్వీయ స్వభావానికి బానిసలే. ఇతర వత్తిడి నుండి బయట పడడానికి మనకున్న హక్కును ప్రతిష్ఠించదలచుకొంటే, మనం మన మీద బరపుతున్న పరమాత్మ వత్తిడిని సంవేదించి, దాని ప్రకారం నడుచు కోవాలి, మన నిమ్న స్వభావాన్ని ఒక యిష్టపడిన బానిసనుగా చేయాలి. సచేతన మైన, ప్రకాశమయ లేక ఉన్నతీకరించబడినా యింకా తనకు తాను లోబడివున్న భాగంగానే మిగిలిపోయిన, మనలో వున్న దివ్యపురుషుని సహచరి లేక భాగ స్వామినిగా మన నిమ్న స్వభావాన్ని తయారుచేయాలి. ఎందుకనంటే, అలా నిమ్నస్వభావాన్ని లొంగేటట్లు చేయడం, మనం స్వేచ్ఛ పొందడానికి ముందుగా నెరవేర్చవలసిన షరతు. ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛ మన ప్రత్యేక మనస్సు, జీవితాలు, అహంకారంతో కావాలనుకొనేది గాదు, అది మనలో మన బాహ్య అంతర అస్తిత్వ భాగాలలో, మన చుట్టూ వున్న వారందరిలో వున్న దివ్యసత్యానికి విధేయం గావడం. అయినప్పటికీ మన అస్తిత్వపు సహజ అంగాల స్వేచ్ఛను భగవంతుడు గౌరవిస్తాడనీ, తమను తాను కడతేర్చుకొనడం ద్వారా గాకుండా సహజ వికా సంతో దైవాన్ని తమలో కనుగొనడం ద్వారా తమ స్వీయ స్వభావంలో యెదు గేందుకు ఆతడు తగినంత చోటిస్తాడనీ మనం గమనించగలం. చివరకు వాళ్లు

అంగీకరించే, పూర్ణం, నిరపేక్షం అయిన బానిసత్వం, వాళ్ళలోనే గల వెలుగు, శక్తి, వాళ్ళ ఉన్నతోన్నత అస్తిత్వపు మూలాన్ని గుర్తించి ఆకాంక్షించ యిష్టపడే ఒక బానిసత్వం అయి వుండాలి అది. ఆధ్యాత్మికత యెరుక లేని స్థితిలో గూడా, సాధ్యమైనంతగా విశాలమైన స్వేచ్ఛలోనే, అత్యంత ఆరోగ్యకరమైన, అత్యంత యథార్థమైన, అత్యంత సజీవ వికాసం, కర్మ, పుట్టుకు రావడం మనం చూడ గలం. అధికంగా పెట్టిన వత్తిడి, కాలక్రమేణా కృశించిపోవడంగా, లేక తీవ్రమైన అశాంతి, భావప్రేలుళ్ళచే వివిధంగా పెరిగిన లేక ఉపశమించిన కర్కశత్వం అవుతుంది. మనిషి తన ఆధ్యాత్మిక ఆత్మను గురించి తెలుసుకొన్న వెంటనే, అలా తెలుసుకొనడం వల్ల, దాని కోసం అన్వేషించడం వల్ల కూడా సనాతన చింతన, మతం దర్శించినట్లు, అతడు బాహ్యధర్మం నుండి తప్పించుకొని స్వేచ్ఛకు సంబంధించిన ధర్మం లోనికి ప్రవేశిస్తాడు.

మానవజాతి ఆధ్యాత్మిక యుగం ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకొంటుంది. అది యంత్రాల ద్వారా మనిషిని పరిపూర్ణుని చేయ ప్రయత్నించదు, లేదా అతని అవధి అవయవాల నన్నింటినీ కట్టడిచేసి నిటారుగా నిలబెట్టదు. పోలీసు, అధికారి, క్రిందిస్థాయి ఉద్యోగియైన వ్యక్తి రూపంలో అతని ఉన్నతతర ఆత్మను సంఘ సభ్యునికి చూపించలేదు, లేక ఒక సామ్యవాదపాలన లేక సోవియట్ శ్రామికవర్గ పాలన రూపంలోగాని చూపించలేదు. తన లోలోపలే వున్న ఆత్మ, దివ్య ఆంతరిక వత్తిడి చేత, అదే లక్ష్యంగా గల, అది ఉపయోగించే సమస్త ప్రాథమిక సాధనోపా యాలను సక్రియం చేయడం ద్వారా మానవ జీవితంలో, బాహ్య వత్తిడి అంశంతో అవసరాన్ని, వీలైనంత వెంటనే, సాధ్యమైనంత వరకు క్షీణింప జేయడం దాని లక్ష్యం. చివర్లో ప్రధానంగా, ఒక్కదానినే గాకపోయినా, వత్తిడిని తన చుట్టూ వున్నవారిపై ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి సైతం ప్రయోగించగల — ఆధ్యాత్మిక సంఘం యెంత యెక్కువగా ప్రభావం చూపగలదో — అంతగా అది మనలో వున్న ఆంతరిక నిరోధాల ద్వారా, బాహ్యవ్యతిరేకతల ద్వారా దివ్య వెలుగు, స్వీయ దైవస్వభావం ద్వారా, యెదిగేందుకు వత్తిడి, కోరిక, శక్తి మనలో మేలుకొంటుంది. ఆధ్యాత్మిక అరాచకవాది కల గన్నట్లు ప్రాథమిక షరతు నెరవేర్చబడింది గనుక, సర్వులూ ప్రగాఢ స్వేచ్ఛాపరులై వుండే పరిపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక సమాజం అవు తుంది. అటువంటి స్థితిలో ప్రతి వ్యక్తీ తనకు తానే ఒక ధర్మం, కాని ఆ ధర్మం,

దివ్యధర్మం, ఎందుకనంటే పూర్తిగా గాకపోయినా ప్రధానంగా తన స్వార్థం కోసం, తన స్వంత పని కోసం నివసించే ఒక అహంలో గాక దైవసత్యతలో నివసించే ఒక అంతరాత్మ అతడు. అహం నుండి విడుదలైన స్వంత దివ్యస్వభావ ధర్మంలో ఆతని జీవితం కొనసాగుతుంది.

ఏకత ధర్మం

ఆధ్యాత్మిక జీవితం రూపరహితమైన ఒక యేకత్వానికి పూచిన పుష్పం గాక ఒక సచేతన, వైవిధ్యభరితమైన యేకత్వానికి పూచిన పుష్పం. వ్యక్తి తన స్వకీయ వ్యక్తిగత అస్తిత్వం ద్వారా తన ఆంతరంలోని దైవసత్యత లోనికి యెదగవలసి వుంది. అందుచేత, కొంత పెరుగుతుండే పరిమాణం గల స్వేచ్ఛ జీవి అభివృద్ధి చెందేటప్పుడు అవసరం; పరిపూర్ణ జీవితానికి గుర్తు, షరతు గూడా పరిపూర్ణ స్వేచ్ఛ. కాని ఆ విధంగా తనలో చూచే దైవాన్ని ఆతడు సమంగా యితరు లందరిలో అదే పరమాత్మగా కూడా చూస్తాడు. ఇతరులతో వృద్ధి చెందుతుండే ఆంతరిక యేకత్వం అతని అస్తిత్వపు ఆవశ్యక నియమం. పరిపూర్ణ జీవితానికి గుర్తు పరిపూర్ణ యేకత్వం. తనలో దైవాన్ని చూడడం, కనుగొనడం మాత్రమే గాక, సర్వంలోనూ, దైవాన్ని చూడడం, కనుగొనడం, తన వ్యక్తిగత మోక్షాన్ని, సిద్ధిని కాంక్షించడం మాత్రమే గాక ఇతరుల మోక్షానికి, సిద్ధికి కాంక్షి చడం అనేది ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి ధర్మం. కాంక్షించిన దివ్యత్వం, ఒకే దైవం కోసం గాక, అతనిలో ప్రత్యేకమైన, భగవంతుని కోసం అయినట్లైతే, లేక అతని ఒక్కని కోసం మాత్రమే అతడు భగవంతుని కాంక్షించినట్లైతే, ఫలితంగా దక్కేది ఒక అతిశయించిన అహంకారం. అది 'గోథే' సంబంధ సాధుత్వంగల అహంకారం లేక 'నీషే' వూహించిన అతిమానుష అహంకారం లేక దేనితోనూ సంబంధం లేని ఆత్మ-జ్ఞానం, లేక జీవిత కఠిన సత్యాలకు దూరంగా పోయేవాని వైరాగ్యం లేక ఒంటి స్తంభం మీద వుండే యే మధ్యయుగం నాటి తాపసి వైరాగ్యమో అవు తుంది. కాని సర్వంలో భగవంతుని దర్శించేవాడు, భక్తిపూర్వక సేవతో సర్వంలో వున్న భగవంతుని సేవిస్తాడు. చెప్పాలంటే అతడు తన స్వకీయ స్వేచ్ఛ కోసం గాక అందరి స్వేచ్ఛ కోసం కాంక్షిస్తాడు, తన సిద్ధి కోసం మాత్రమే గాక అందరి సిద్ధి కోసం కాంక్షిస్తాడు. విశాలతను విశ్వజనీనతలో గాక మరెందులోనూ తన

వ్యష్టిత్వం పరిపూర్ణం కాదని భావిస్తాడు. తన స్వీయజీవితం, విశ్వజనీన జీవితంతో యేకత్వంలో సంపూర్ణమైనట్లు భావిస్తాడు. అతడు తన కోసం, రాష్ట్రం కోసం, సంఘం కోసం, వ్యక్తిగత అహం కోసం లేక సామూహిక అహం కోసం గాక, మరింత మహనీయమైన, తనలో వున్న భగవంతుని కోసం, విశ్వంలో వున్న దైవం కోసం నివసిస్తాడు.

CWSA 25:256-60 శ్రీఅరవిందులు

ఆధ్యాత్మీకరించబడడానికి మానవుడు అంగీకరించినట్లైతేనే...

అన్నింటినీ మించి, అసలు మొత్తం సమస్య, మానవజాతి మేలిమి బంగారం స్థితికి చేరుకొన్నదా లేక యింకా అది పుటం పెట్టవలసిన స్థితిలోనే వుందా అనేది.

ఒకటి మాత్రం స్పష్టం, మానవజాతి యింకా మేలిమి బంగారంగా తయారు గాలేదు, అనేది కంటిక్కనుపిస్తోంది, అది తథ్యం కూడా. మానవజాతిలో యెంపిక చేయదగ్గ కొద్దిమంది, చాలా తక్కువ సంఖ్యలో, బహుశా మేలిమి బంగారంలా రూపాంతరీకరించబడటానికి సిద్ధమై వుండవచ్చునని ఆశకు తావిచ్చేదేదో ప్రపంచ చరిత్రలో జరిగింది. వాళ్ళు హింస లేకుండా బలాన్ని, విధ్వంసం లేకుండా వీర త్వాన్ని, దుర్ఘటన జరుగకుండా ధైర్యాన్ని చూపగలరు. ప్రస్తుత భూమి చరిత్రలో ఒక నిర్ణయాత్మక మలుపు దగ్గరకు మరొకసారి మనం చేరుకొన్నాం. ప్రతి దిశ నుండీ నన్ను “యేం జరుగబోతోంది?” అని అడుగుతున్నారు. ప్రతి చోటా సంక్షోభం వుంది, యేదో జరుగుతుందన్న భయం వున్నాయి... “ఏం జరుగ బోతోంది”. ఉన్నది ఒకే ఒక సమాధానం. “మనిషి ఆధ్యాత్మీకరించబడడానికి అంగీకరించినట్లైతేనే”. కొంతమంది వ్యక్తులు మేలిమి బంగారం అయితే బహుశా సరిపోతుందేమో, ఎందుకనంటే ఘటనా ప్రవాహదిశను మార్చడాని కది సరి పోతుంది... ఇదొక ఆవశ్యకత, అత్యవసరమైన ఆవశ్యకత అన్న స్థితి మన కెదు రైంది. మన నుండి దైవం కోరే ఈ ధైర్యం, ఈ వీరత్వం తన స్వంత యిబ్బందు లకు, తన స్వంత అపరిపూర్ణతలకు, తన స్వంత అజ్ఞానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడడాని కెందు కుపయోగించ గూడదు? ఆంతరిక పరిశుద్ధత జరిగే కొలిమిని వీరోచితంగా యెందుకు యెదుర్కోగూడదు? అలా యెదుర్కొంటే, అలా చేస్తే మొత్తం నాగరికతను అంధకారం లోనికి నెట్టిన ఆ భయంకర అసాధారణ పరిణా

మంలో జరిగిన విధ్వంసాల గుండా మరోసారి పోవలసిన అవసరం వుండదు.

ఇదీ మన ముందున్న సమస్య. దీనిని తన స్వంత విధానంలో ప్రతి ఒక్కరూ పరిష్కరించవలసి వుంది.

ఈ సాయంత్రం నన్నడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్తున్నాను, నా సమాధానం అంటే అది శ్రీఅరవిందుల సమాధానమే. ఒకసారి మనిషి, తనను ఆధ్యాత్మీకరించడానికి అంగీకరించినట్లైతే... మానవ దృక్పథం నుండి చూస్తే, కాలం వత్తిడి చేస్తోంది, అని నేను ఇంకా కొంత విషయాన్ని అందుకు జత చేసి చెప్తాను.

"ఆధ్యాత్మికరించబడడాని కొకసారి మనిషి సమ్మతిస్తే అంతా పరివర్తన చెందుతుంది; కాని అతని మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక స్వభావం, వున్నత ధర్మాని కెదురు తిరుగుతుంది. అతడు తన అపరిపూర్ణతను ప్రేమిస్తాడు."

CWM 9:74-75 శ్రీమాత

ముందుకు ఒక దూకు దూకాలి

ప్రశ్న: ప్రపంచం సంక్షోభంలో వుందని నిజంగా అన్పిస్తోంది.

సమా: అవును నిజమే.

ఉదయం నుండి అలా వుంది — సమ్మెలు, పోరాటాల అశాంతులు... అశాంతిని సృష్టించినవారి సహాయంతోనే శాంతి తిరిగి నెలకొల్పబడాలని అన్పిస్తోంది. జరుగవలసింది అదే. సాధారణ శుభేచ్ఛ, నైతిక, సాంఘిక నియమాలు అన్నింటి మీదా ఆధారపడకుండా — అదంతా మట్టి గరచేటట్లు చేయబడింది — పైకి లేవాలి. దివ్యసంకల్పం, దివ్యసామరస్యత నెలకొనాలి, మనం కోరేది దాన్నే. వస్తువుల సాధారణ ధర్మాన్ని, సాధారణ సాంఘిక కట్టుబాట్లకు యెదురు తిరిగిన వాళ్ళనే మనం అందుకు యెంచుకుంటాం. ఒక వున్నత చేతనతో, ఒక నిజమైన సత్యంతో సంబంధం కలిగి వున్నారనేదాని నది ఋజువు చేస్తుంది.

అలా చేయడానికిదే సరైన సమయం (ముందుకు దూకినట్లు సంజ్ఞ)

వ్యవస్థీకరించే దృష్ట్యా చూస్తే, అదొక శక్తి... అది ప్రబల శక్తి. అదొక అద్భుతం, వున్నత శాంతి చేతుల్లో ఈ శక్తిని పెడితే, యథార్థ చేతనలోనయితే, యేదైనా కొంత చేయవచ్చు. తప్పక అతడు పైకెగరి దూకాలి.

తిరిగి శాంతిని నెలకొల్పాలనే జనం అంతా పాతభావాల్లోకి ఆకర్షితులా

తారు. అందుచేత వాళ్ళెపుడూ గెలువలేరు. ఆ గతం గతించిపోయింది, శాశ్వతంగా ముగిసిపోయింది. మనం పైవైపుకు పోతాం, అలా లేవగలిగినవాళ్ళే పని చేయ గలుగుతారు.

CWM 11:253 శ్రీమాత

"ప్రపంచానికి మూడు రకాల విప్లవాలు తెలుసు. భౌతికం ఫలితాలను పొందింది. నైతిక బౌద్ధిక ఫలితాలు అనంతంగా వాటి పరిధిలో, ఫలితాల్లో, సుసంపన్నతను పొందాయి., కాని ఆధ్యాత్మికంగా విత్తబడిన బీజాలు గొప్ప విత్తనాలు."

"మనం ఈనాడు ప్రపంచంలో చూస్తున్న మార్పులు, వాటి ఆదర్శం, వాటి ఉద్దేశ్యాన్ని బట్టి చూస్తే, బుద్ధిగత, నైతిక భౌతికమైనవి. తన సమయం కోసం ఆధ్యాత్మిక విప్లవం వేచి వుంది, యీ మధ్య కాలంలో యిక్కడా, అక్కడా తన తరంగాలను లేచి పడేటట్లు చేస్తోంది. అది పూర్తిగా సంభవమయ్యేంత వరకు యితరమైనవి అర్థం కావు. అప్పటివరకు, ప్రస్తుతం సంభవించేవాటిని గురించిన మన వ్యాఖ్యానాలన్నీ, అంచనాలన్నీ వ్యర్థం. ఎందుకనంటే మానవజాతి తరువాతి తరాలు నిర్ధారించేవే దాని స్వభావం, శక్తి, ఘటనలు."

SABCL 16:393-94 శ్రీఅరవిందులు

భావానువాదం: కె. వి. రావు

దేవతల, మతాల యుగం ముగిసిపోయింది

ఏ విధంగా చూసినప్పటికీ, విషయాలను సులభంగా అర్థమయేటట్లు చేయటానికి, ఏమని చెప్పవచ్చంటే, విలక్షణయుతమైన పాత ప్రపంచం, శ్రీఅరవిందులు చెప్పేటటువంటి ఊర్ధ్వమనో సృష్టి ఏదైతే ఉన్నదో, అది, దేవతల యుగం, పర్యవసానంగా అది మతాల యుగం. మునుపే నేను చెప్పినట్లుగా, తనకు ఊర్ధ్వంలోని దాని దిశగా మానవుడు చేసిన ప్రయత్నం యొక్క సారఫలితం లెక్కలేనన్ని మతాలు రూపుదిద్దుకోవటానికీ, అత్యున్నత ఆత్మలకూ, అదృశ్య ప్రపంచానికీ మధ్య మతపరమైన సంబంధం ఏర్పడటానికీ కారణమయింది. దాని సంతతికీ పరాకాష్ఠగా ఒక ఉన్నత లక్ష్య సాఫల్య దిశగా జరిగే ప్రయత్న ఫలితంగా మతాల ఐక్యత అనే భావం ఈ అభివ్యక్తతల కన్నింటికీ వెనుక నున్న "ఏకైక విషయం" తలెత్తింది. ఈ భావం, చెప్పాలంటే, నిజంగానే, మానవ ఆకాంక్షలకు కట్ట కడపటి పరిమితి. అయితే, అది పొలిమేర వద్ద, ఒక విధంగా అది ఊర్ధ్వ మనోప్రపంచానికి, ఊర్ధ్వ మనోసృష్టికి చెందినది, అక్కడి నుండి అది అవగాహన చేసుకోలేనటువంటి, నూతన సృష్టి అయిన, ఈ "ఇతరమైన దానిని" చూస్తున్నట్లున్నది — అది దానిని చేరాలనే ప్రయత్నం చేస్తున్నది, ఆ ప్రయత్నం సఫలం కాబోతున్నదని అనుకుంటున్నది. కాని దానిని గ్రహించ లేకపోతున్నది. దానిని గ్రహించాలంటే తిరిగి వెనుకకు మరలవలసిన ఆవశ్యకత ఉంది. తప్పనిసరిగా ఊర్ధ్వ మనోసృష్టిని వదలివేయాలి, తప్పనిసరిగా నూతన సృష్టి, అతిమానస సృష్టి జరిగి తీరవలసి ఉంది.

ఇప్పుడు, ఈ పాత విషయాలన్నీ ఎంత పాతగా కనిపిస్తున్నాయో, ఎంత పనికిరానివిగా అయ్యాయో, ఎంతగా ఊహాపోహల మీద ఆధారపడినవై పోయినాయో — అసలైన సత్యానికి అది ఎంతగానో హాస్యాస్పద విషయమై పోయింది. అతిమానససృష్టిలో ఇక ఎటువంటి మతాలు ఎంతమాత్రమూ ఉండవు. జీవితం సమస్తమూ వ్యక్తీకరణే, దివ్య మహా ఏకత్వం ప్రపంచంలో రూపాలుగా వికసించడమే. అప్పుడిక ఇప్పుడు మనుషులు పిలిచే దేవతలు ఎంత మాత్రమూ ఉండరు. ఈ గొప్ప దివ్య అస్తిత్వాలు తమకు తాముగా నూతన సృష్టిలో పాలు పంచుకొనే

అవకాశం ఉంది; కాని ఆ విధంగా చేయాలంటే, వారు, భూమి మీద మనం అనే టటువంటి "అతిమానస పదార్థం" అనేదాన్ని ధరించవలసి ఉంటుంది. ఒకవేళ కొంతమంది తమ లోకంలో ఇప్పుడు వారు ఉన్నట్లుగానే ఉండదలచుకుంటే, భూమి మీద అతిమానస అస్తిత్వాలతో వారి సంబంధం స్నేహితులలాగానూ, కలిసి పనిచేసే వారిలాగాను, సమానులుగానూ ఉంటుంది, ఎందువల్లనంటే, అత్యున్నతమైన దివ్యసారం భూమి మీద నూతన అతిమానస ప్రపంచంలోని అస్తిత్వాలలో అభివ్యక్తమవుతుంది గనక.

భౌతిక పదార్థపు అతిమానసీకరణ జరిగినప్పుడు, భూమి మీద అవతరించడం ఇక ఎంత మాత్రమూ కింది స్థాయికి చెందిన విషయం కాదు, దానికి పూర్తి వ్యతిరిక్తం. అది మరి ఏ విధంగానూ పొందలేనటువంటి సమృద్ధత నిస్తుంది.

CWM 9:149-52

పృథ్వీ కోసం గెలవలసిన మూడు విషయాలు

శ్రీఅరవిందులు నాతో పృథ్వీ తయారు కావడానికి మూడు ఇబ్బందులున్నాయని చెప్పారు, ఆ మూడింటిని గెలవాలి (ఇది పూర్తిగా బాహ్యదృక్పథం ప్రకారం. నేను మానసిక లక్షణాల గురించి మాట్లాడటం లేదు): ప్రభుత్వం, డబ్బు, ఆరోగ్యం.

ఈ మూడింటిలో, అంతరంగ పరివర్తనకు ఆరోగ్యం చాలా ఎక్కువగా సూటిగా సంబంధించి యున్నది, కాని పూర్తిగా కాదు, కారణం, అది నిరంతరం బయటి నుంచి వచ్చిపడే వాటి మీద ఆధారపడి ఉంది — ప్రభావితం చేసేవి మరియు స్పందనలు — బయటి నుంచి సంక్రమించేవి. నీవు తినవలసి ఉంది: నీవు ఆహారంతో పాటుగా స్వీకరించే ప్రతిదీ — అది చాలా విచిత్రం! భుజించడం కావలసినంత పనికి ప్రాతినిద్యం వహిస్తున్నది — భౌతికమైన జీర్ణక్రియ అనేది ఎంత మాత్రమూ కాదు, కాని ఇమిడించుకోవటం, అనుగుణంగా అనుకూలపరచుకోవటం అనే పని ముఖ్యమైనది. పర్యవసానంగా, మూడింటిలో ఆరోగ్యం చాలా ఎక్కువగా సూటిగా అంతరంగ అభివృద్ధి ప్రభావంలో ఉంది, కాని నేను మొదట చెప్పిన విధంగా, పూర్తిగా మట్టుకు కాదు. ఆ కారణాన దానిని కూడా గెలిచి తీరవలసిందే.

డబ్బు విషయంలో, శ్రీఅరవిందులు ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు సమస్య ఏమీ ఉండేది కాదు: మాకు కావలసినంతా సమకూడేది. కాని ఆఖరి రెండు సంవత్సరాల నుంచి కష్టాల పరంపర మొదలయింది, ఆయన చెప్తూ ఉండేవారు, నేను మీకు ఇదివరకే చెప్పినట్లున్నాను. అది చుట్టూ ఉన్నవారి తప్పుడు దృక్పథం ఫలితంగా మొదలయింది; ఈ తప్పుడు దృక్పథం సమస్యకు తగినంత ప్రాతినిధ్యం వహించింది — అది తక్కువ నుంచి తారస్థాయికి వెళ్ళిపోయింది, అది పూర్తిగా తీవ్రస్థాయికి చేరింది.

ప్రభుత్వం విషయంలో, అది వ్యతిరేక దిశను అనుసరించింది. మొదట్లో అది భయోత్పాతం కలిగించే శత్రుత్వాన్ని కలిగి ఉంది, దానర్థం, కేవలం మేము ఇక్కడ ఉండటానికే ప్రతి నిమిషం పెనుగులాడవలసి వచ్చింది. శ్రీఅరవిందులు నాతో చెప్పారు, ఆరోగ్యమూ, డబ్బూ రెండూ ఒక్కసారిగా దారి కొస్తాయి; బహుశా ఆరోగ్యం మొదట, డబ్బు దాని తరువాత, కాని పెద్దగా తేడా లేకుండానే. ఆయన ఇంకా ఇలా చెప్పారు, "ప్రభుత్వం విషయంలో, పరిష్కారం మాత్రం ఒక్కటి ఉంది, కేవలం ఒక్కటి మాత్రమే: అది ప్రభుత్వం అయిపోవడం". నీవు ప్రభుత్వం కాకపోతే, నీవు దాని నెన్నటికీ గెలవలేవు, ప్రథ్వీ పరివర్తన పొందిన తరువాత తప్ప — కాని దాని తరువాత చేయవలసిన పని ఏమీ మిగలదు!...

...మూడు క్షేత్రాలలో — ప్రభుత్వం, డబ్బు, ఆరోగ్యం — విషయాలు ఎల్లప్పుడు ఒక కొనకు చేరుతాయి, ఆ కొన ఎంత ఉద్రిక్త స్థితికి, జటిల స్థితికి చేరుతుందంటే, నీకు అంతరంగ ధృఢవిశ్వాసం అనేది లేకపోతే అది ఎల్లప్పుడూ సర్వనాశనానికీ, పతనానికీ దారితీసే పరిస్థితి ఉంది. అది ఎల్లప్పుడూ ఆ కొనకు చేరినప్పుడే... (ఒక్కసారిగా వెనుకకు తిరిగే సంజ్ఞ) ప్రతిదీ పూర్తిగా ఒక్కసారిగా వెనక్కు తిరుగుతుంది — అంతకు ముందు కాదు, ఒక్క నిమిషం ముందుగానూ కాదు.

The Mother's Conversation with a disciple: October 19, 1963

నూతన ప్రపంచంలో స్త్రీలు

నిజంగా జరిగేటటువంటి విషయం, గొప్ప సంఘటనలు, పనులు జరిగే సమయంలో, పోషిస్తున్నామనే అలక్ష్యంతో, ఒక చిరునవ్వుతో స్త్రీలను ఒక మూలకు

నెట్టివేసే అలవాటు, ఈ అర్థం వచ్చే విధంగా: అభాగ్యులైన, అశక్తులైన, అల్పులైన ప్రాణులారా ఇది మీ వ్యవహారం కాదు....

అంతే, స్త్రీలు కూడా, అణగి మణగి, చిన్నపిల్లలవలె, బహుశా సోమరితనంతో దానిని ఒప్పుకున్నారు, ఇటువంటి అవమాన పరిస్థితి కనీసం చాలా దేశాలలో ఉంది. ఇది తప్పు అని చెప్పడానికి నేను ఎంత మాత్రం వెనుకాడను. భవిష్యకాలంలోని జీవితంలో, స్త్రీలింగానికి, పుంలింగానికి మధ్య ఇటువంటి విభజనకూ, ఇటువంటి అసమతౌల్యస్థితికీ తావు ఉండదు. స్త్రీపురుషు లిద్దరిలో నిజమైన సంబంధం అన్యోన్య సహకార సహాయాలతో అడుగులు వేస్తూ, చాలా దగ్గరగా కలిసిమెలిసి పనిచేయడంలో ఉంది. ఇప్పటి నుంచి, మనం తప్పకుండా యదార్థమైనటువంటి మనఃస్థితిని తిరిగి ధారణచేసి, మనకి దక్కవలసిన స్థానాన్ని సొంతం చేసుకుని, మన వాస్తవిక ప్రాముఖ్యతను గట్టిగా ప్రకటించాలి — ఆధ్యాత్మికంగా ముందటివారమని, శిక్షణ గరపేవారమని. వాస్తవంలో, కొంతమంది మగవారు, వారికి ఉన్నాయన్నట్లుగా చెప్పుకునే అనుకూల పరిస్థితులతో బహుశా కొద్దిగా డాబుసరిగా అహంభావంతో, వాస్తవంలో కనపడేటటువంటి స్త్రీల బలహీనతను ఈసడించవచ్చునేమో (ఈ బాహ్య బలహీనత కూడా పూర్తిగా కచ్చితంగా ఉన్నది కాకపోయినప్పటికీ), కాని: ఒకరెవరో ఎంతో సరిగా నిజం చెప్పారు, "అతడిని ఏమైనా చేయనీ, మొత్తానికి అతిమానవుడు స్త్రీ నుంచే జన్మించవలసి ఉంది."

అతిమానవుడు స్త్రీ నుంచే పుట్టడం జరుగుతుంది, ఇది ప్రశ్నించటానికి తావులేని ఎంతో పెద్ద సత్యం; కాని ఈ సత్యంతో మనం గర్వించనంత మాత్రాన సరిపోదు, దీని అర్థం ఏమిటో మనం స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి, మనం జాగ్రత్తగా ఇది మనకు కల్పించే బాధ్యత ఏమిటో ఎరిగి ఉండాలి. ప్రస్తుతం ప్రపంచమంతటా విస్తరించిన, కచ్చితంగా అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన మన వాటాను కలిగి అత్యంత శ్రమభరితమై విధాయికమైనది ఈ పని.

CWM 2:158

స్త్రీల హక్కుల సమస్య

...స్త్రీల హక్కుల సమస్య, ప్రపంచంలోని అన్ని సమస్యలలాగా, తిరిగి ఆధ్యాత్మిక సమస్యలోకే వస్తుంది. ఎందువల్లనంటే ఆధ్యాత్మిక వాస్తవికతే

ఇతరము లన్నింటికీ మూలంగా ఉన్నది; దివ్యప్రపంచం, బౌద్ధమతంలోని దమ్మత అనేదే దానికి శాశ్వత పునాది, దాని మీదనే ఇతర లోకాలన్ని నిర్మాణమయ్యాయి. ఈ పరమోత్కృష్ట వాస్తవికత ననుసరించి స్త్రీపురుషులు హక్కులు, విధులలో అందరూ సమానులే. ఈ క్షేత్రంలో కేవలం ఉండగలిగేటటువంటి ఒకే ఒక్క తేడా చిత్తశుద్ధి, తీవ్ర భావావేశంతో కూడిన ఆకాంక్ష, స్థిర విశ్వాసం కలిగిన ఇచ్ఛాశక్తి మీద ఆధారపడి ఉన్నది. ప్రాథమికమైనటువంటి ఈ ఆధ్యాత్మిక సమానత్వమును గుర్తించటంలోనే స్త్రీపురుష సంబంధాలలో కేవలం గంభీరమైన, శాశ్వతమైన పరిష్కారాన్ని కనుగొనగలగటం జరుగుతుంది. ఈ ప్రకాశంలోనే అది తప్పక ఉంచబడాలి, ఇటువంటి ఉన్నతస్థితిలోనే కార్యసరళి, నవ్యజీవితం కేంద్రీకరించబడి మన అన్వేషణ తప్పక జరగాలి, దాని చుట్టూ భవిష్య మానవ జాతి దేవాలయ నిర్మాణం చేయబడుతుంది.

CWM 2:150

వివాహ వ్యవస్థ అంతం

...సహజంగానే మొత్తం వివాహానికి సంబంధించిన భావమే వినోదాత్మక మైనది, కారణం నేను దానిని చిన్నపిల్లల చేష్టగా అనుకుంటాను.

మీకు తెలుసు కదా, అరోవిల్లిలో వివాహా లుండవు. ఒక స్త్రీగాని, పురుషుడు గాని ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకుంటే, కలసి జీవించ దలచుకుంటే, ఎటువంటి తంతు లేకుండా వారు కలసిమెలసి జీవనం చేయవచ్చు. వారు విడిపోదలచు కుంటే అంతే స్వతంత్రంగా విడిపోవచ్చు. ప్రేమ అంతరించిన తరువాత వారిని బలవంతంగా కలసిమెలసి ఉండమనటం ఎందుకు?

జనులు ఈ విధంగా స్వతంత్రంగా ఉంటే, ఈ విషయంగా చాలా నేరాలు జరగకుండా చేయవచ్చు. ఒకదాని నుంచి మరియొకటి దాచి ఉంచవలసిన అవ సరం లేదు. లేదా వేరుపడటానికి నేరాలు చేయడం కూడా ఉండదు. సహజంగానే వారు ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకుంటే ఎప్పుడూ సహజంగానే సహజీవనాన్ని కొనసాగిస్తూ ఉంటారు, ఏ న్యాయసూత్రాలతోనూ బలవంతంగా కలిసి ఉండ నవ సరం లేకుండానే. అందువలననే ఈ వివాహపు తంతులు, క్రతువులు చాలా చిన్నపిల్లల చేష్టలలాగా ఉంటాయి.

అరోవిల్లిలో పుట్టిన పిల్లలకు ఇంటిపేరు అనేది ఉండదు. వారి పేరు మట్టుకే వారికి ఉంటుంది.

CWM 13:236

ఒక నూతనమైన, అధిక సత్యపరమైన సంబంధానికి పునాది

(వివాహ విషయంగా కింద పేర్కొనబడిన జాబును పైన చెప్పిన విషయంతో బాటుగా ప్రకటించబడాలని శ్రీమాత సలహా ఇచ్చారు.)

మీ భౌతిక జీవితాలనూ, మీ భౌతిక అవసరలనూ, ఐక్యం చేయడానికి జీవితంలో కష్టాలనూ, జయాలనూ, ఓటములనూ, గెలుపులనూ కలిసి ఎదుర్కొన డంలో భాగస్వామ్యము లవడానికి — అదే వివాహానికి పునాది, కాని అది మాత్రమే చాలదని మీకు ఇప్పటికే తెలుసు.

మీ ఇంద్రియ సంవేదనలలో ఐక్యమవడానికి, ఒకటే అయిన సౌందర్యాత్మక మైన రుచులు, సుఖాలు కలిగి ఉండటానికి, ఒకటే అయిన విషయాలలో, ఉమ్మ డిగా ఒకే రకంగా స్పందించడానికి, ఒకరి ద్వారా మరియొకరు, ఒకరి కోసం మరియొకరుగా — అది బాగుంటుంది, అది అవసరమే, కాని అది మాత్రం చాలదు.

ప్రగాఢమైన మీ అనుభూతులలో ఏకం కావడానికి, జీవితంలో ఆటుపోటులు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ, ఎన్నడూ పెరుగూ, తరుగూ లేకుండా ఉండేటటువంటి పర స్పరం ప్రేమ, సౌకుమార్యాలు కలిగి, ప్రతి సందర్భంలోనూ ఆనందమునూ, మితిమీరిన ఆనందమునూ, ప్రతి పరిస్థితిలోను కలత లేమినీ, ప్రశాంతతనూ, సంతోషమునూ ఒకరిలో ఒకరు పొందుతూ — అది మంచి విషయం, అది చాలా మంచి విషయం, అది ఆవశ్యకమైనది, కాని అది మాత్రం చాలదు.

మీ మనస్సులు ఐక్యంచేసుకోవటానికి, మీ ఆలోచనలు సామరస్యపరచుకోవ టానికి, వాటిని పూరకం చేయడానికి, మేధోపరంగా మీరు ముందస్తుగా నిర్ణయిం చుకొని చేసే పనులను, కనిపెట్టే కొత్త విషయాలను కలసి పంచుకోవడానికి; ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, మీ మానసిక కార్యకలాపాల పరిధిని విస్తృతపరచుకో వటం ద్వారా, సుసంపన్నం చేసుకోవటం ద్వారా ఇద్దరు ఒక్కసారిగా గడించిన దానిని సమరూపం చేయడానికి — ఆది చాలా మంచి విషయం, అది తప్ప

కుండా అవసరమే, కాని అది మాత్రం చాలదు.

వాటన్నింటికీ మించి బహు దూరంగా, లోలోపల, కేంద్రభాగంలో, అస్తిత్వ శిఖరాగ్రాన, అక్కడ ఒక అస్తిత్వపు సర్వోత్కృష్ట దివ్యసత్యం విరాజమానమై యుంటుంది, ఒక శాశ్వత మహాప్రకాశం, జన్మపరంపరల కన్నింటికీ, దేశానికీ, పరిసరాలకూ, విద్యాబుద్ధులకూ స్వతంత్రంగా విరాజమానమై యుంటుంది, అదే మూలం మన ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి కారణము, ప్రభువు; ఆ తత్ మాత్రమే మన జీవితాలకు శాశ్వత దిశానిర్దేశాన్నిచ్చేది; ఆ తత్ మాత్రమే మన భవితవ్యాలను నిర్ణయించేది, ఆ చైతన్యంలో మాత్రమే మనం తప్పక ఐక్యం కావాలి, ఆకాంక్ష లోను, ఆరోహణలోను ఒకటి కావాలి, ఒకే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఒకే విధమైన వేగంతో ముందుకు అడుగులు వేయాలి, అదే శాశ్వతమైన వివాహ సంబంధం యొక్క రహస్యం.

CWM 13:236-37

కొత్తగా బయల్పడేది

సంభావ్యమయ్యేటటువంటి సమ్మేళనా సముదాయంలో కొత్త మూలకం ప్రవేశపెట్టబడిన ప్రతిసారి, దానిని ఏ విధంగా చెప్పవచ్చంటే, అది పరిమితులను చింపి పటాపంచలు చేసివేయడానికి కారణమవుతున్నది: ప్రవేశించినదేదో అది పాత పరిమితులను అదృశ్యం చేయగా, కొత్త సంభావ్యతలు వచ్చి చేరుతు న్నాయి. అది అనంతంగా పాత సంభావ్యతలను పెంచివేస్తున్నది. కనుక ప్రాచీన జ్ఞానం ప్రకారం, నీ కొక ప్రపంచం ఉన్నది, పన్నెండు లోతులతో లేక పన్నెండు — ఎట్లా చెప్పడం? ఒకదాని తరువాత మరియొకటి వెంట వెంట వచ్చే పరిమా ణాలతో కూడిన పరిమిత క్షేత్రాలు; అటువంటి ఈ పన్నెండు పరిమాణాల పరిమిత క్షేత్రాలలో, హఠాత్తుగా నూతన పరిమాణాలతో కూడిన పరిమిత క్షేత్రాలు రూపు దిద్దుకుంటున్నాయి; అప్పుడు ఈ పాత సూత్రాలన్నీ చటుక్కున మార్పు చెంది, బయటకు విడుదల అయే పాతవాటి యొక్క మొత్తం సంభావ్యతలను... ఒకరు అవి ఎక్కువ అవుతాయని చెప్పలేరు, కాని కొత్త సంభావ్యతలు చాలా మట్టుకు అనంతమైన సంఖ్యతో అనుబంధం చేయబడుతాయి, ఇదంతా జరిగే పద్ధతి ఇట్లా ఉంటుంది, ఇంతకు మునుపు ఉన్న తర్క ప్రామాణికత అంతా కొత్త తర్క

ప్రామాణికతతో పనికిరాని తర్కప్రామాణికత అయిపోతుంది.

మొత్తం మీద పరిమితమైనటువంటి, బాహ్యంలోని, పరిమిత దృక్పథంలో, నేను మీకు కొన్ని విషయాలను, నా సొంత అనుభవం కానివి, కాని నేను విన్న వాటిని గురించి చెప్తాను. ఉదాహరణకు, చాలామంది, 'వయస్సుకు మించిన బుద్ధికౌశలం కలిగిన పిల్లలు' (అసాధారణ ప్రజ్ఞను, లక్షణాలను కలిగిన పిల్లలు) ఉన్నారు. నేనెవరినీ కలవలేదు, కనుక, ఈ పిల్లల నిజమైన అసాధారణ ప్రజ్ఞ ఏమిటో నేనేమీ చెప్పలేను. అయినప్పటికీ, వాటికి సంబంధించి చెప్పబడిన కథలను బట్టి, సాధారణ మానవ చైతన్యానికి ఆశ్చర్యం కలిగించే ఒక రకమైనటువంటి కొత్త లక్షణాలను కలిగినవారు ఉన్నారనే విషయం స్పష్టమవుతున్నది. ఏమి జరుగుతున్నదో అర్థం చేసుకోవటానికి ఇటువంటి రకాలైన ఉదాహరణలు ఉపకరిస్తాయని నేను అనుకుంటున్నాను.... కాని ఇది సంభవమే, వాస్తవానికి, ఇప్పుడు జరిగే విషయాలన్నీ మనం ఎప్పుడూ చూసేవి కావు. కాని, విషయమేమిటంటే, వాటిని ఏ విధంగా అర్థవివరణ చేస్తామనేది. నేనిప్పుడే చెప్పినదానిలో ఒకటి కేవలం కచ్చితమని అనుకుంటున్నాను, దాని లక్షణం, విశ్వంలోని సమూహాలు మరియు సంభావ్యతా సమ్మేళనాలు హఠాత్తుగా గణనీయంగా మార్పుకు లోనవుతాయంటే, పరిశోధన చేసేవారందరికీ ఇది బహుశా విభ్రమం కలుగ జేస్తుంది.

CWM 8:313-314

నవ ఉషస్సు బాలలు

ఈ మధ్యనే, బుధవారం తరగతులలో ఒక రోజు, మనం అసాధారణ ప్రజ్ఞ కలిగిన చిన్నపిల్లల గురించి మాట్లాడుకున్నాం. కొందరంటారు అసాధారణ ప్రజ్ఞ కలిగిన చిన్నపిల్లల సంఖ్య చెప్పకోతగినంతగా పెరుగుతున్నదని, మరికొంత మంది — అమెరికా దేశస్థులలో సైతం — అంటారు, ఇది శ్రీఅరవిందుల ప్రభావము, కార్యాచరణం వలన అని, మరి ఇతరులంటారు, అది ఆటంబాంబుల ఫలితంగా అని! కాని వాస్తవమేమిటంటే, అసాధారణ ప్రజ్ఞను కలిగిన పిల్లలు చాలా పెద్ద సంఖ్యలోనే ఉన్నారనే విషయం. నేను దాని గురించి ఎక్కువ వివరంగా మాట్లాడదలచుకో లేదు, ఎందువల్లనంటే నా దగ్గర ఋజువులు లేవు, మీకు ఇవ్వటానికి నా దగ్గర మంచి ఉదాహరణలు ఏవీ లేవు. దాని తరువాత జరిగిన

విషయం, ఎవరో ఒకరు ఒక ఎనిమిది సంవత్సరాల పిల్ల వ్రాసిన ఫ్రెంచి పుస్తకాన్ని నా కోసం తీసుకువచ్చారు. సహజంగానే, అది జరిగే విషయమా అని కొంత మంది వాదిస్తారు, అది ఏ విధంగా సంభవించగలదో నేను మీకు తరువాత తెలియజెప్పుతాను. ఎనిమిది సంవత్సరాల పిల్లకు ఆ పుస్తకం మెచ్చుకోతగినదే. దానర్థం ఆ పిల్ల వయసు తెలియకపోయినట్లయితే, ఆ పుస్తకం అద్భుతమైనది కాకుండా పోదు; కాని అక్కడక్కడ, ఆశ్చర్యం కలిగించే కొన్ని వాక్యాలున్నాయి. నేను వాటిని వ్రాసిపెట్టుకున్నాను, వాటిని మీకు నేను వినిపించ బోతున్నాను.

(శ్రీమాత ఆ వాక్యాల కోసం తన పుస్తకంలో వెతుకుతున్నారు) ఒక చిన్న వాక్యం ఇలా ఉంది: "మనం నిజంగా ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకుంటే, మనం ఒకరి నుంచి మరియొకరం దేనినీ దాచి ఉంచలేము"... ఇది చాలా బాగుందనే విషయం సుస్పష్టమే. దాని తరువాత, ఇంకొకటేదో, ముఖం మీద గోధుమరంగు మచ్చలున్న పిల్లవాడికి వ్రాసినది — మీకు తెలుసా అటువంటి మచ్చ లేమిటో? ఆ పిల్ల ఆ పిల్లవాడికి వ్రాస్తున్నది: "నీవు చాలా అందంగా ఉన్నావు, అవును నేను చెప్పేది వాస్తవం, నీ మచ్చలు చాలా ముద్దుగా ఉన్నాయి; అది ఎట్లా ఉందంటే, ఒక దేవత నీ ముఖ మంతటా గోధుమ గింజలు చల్లింది, ఆకాశంలోని పక్షులను ఆకర్షించడానికి". కచ్చితంగా ఇది ఎంతగానో కవిత్వమే.

చివరగా, నిజంగా ఎంతో బాగున్నదొకటి నేను ఇవ్వబోయే వివరణకు ద్వారం తెరచేదానిని మీ కందించబోతున్నాను: "నేను కేవలం ఒక చెవిని, ఒక నోటిని, పదాల తుఫాను రణగొణ ధ్వనిని చెవి వింటుంది, మీకు దానిని నేను వివరించి చెప్పలేను, ఒక అపారమైన గొంతు నాలో కోలాహలం చేస్తున్నది, నా నోరు వాటినే పదే పదే చెప్తున్నది. కాని నాలో ప్రవహిస్తున్న ప్రకాశంతో పోలిస్తే నేను చెప్తున్నది ఏమీ లేదు."

ఇది ఎంతో అందంగా ఉన్నదనేది సుస్పష్టం.

CWM 8:316

భవిష్యత్తుకు తయారు చేసే విద్య

పిల్లల కోసం, కచ్చితంగా వారు పిల్లలు కాబట్టి, వారిలో భవిష్యత్తును గెలవాలనే ఇచ్ఛను, ఎల్లప్పుడూ ముందుకు దృష్టి సారిస్తూ తాము పోగలిగినంత

వేగంగా అది ఏమిటో అనేదాని వైపుకు కదిలిపోయే ఇచ్ఛని క్రమక్రమంగా మనసులో పుట్టించటం అనేది అత్యుత్తమమైన పని — కాని వారు మొత్తం బరువును, ధ్యానపు తిరగలిరాయిని బోలి, నిరంకుశమై కుంగదీసే భూతకాలపు బరువును వారితో ఈడ్చుకుంటూ వెళ్ళకూడదు.

పిల్లలకు తెలియజేయాలి: అభివ్యక్తం చేయవలసిన అద్భుతమైన విషయాలెన్నో ఉన్నాయి, వాటిని అందుకోవటానికి మిమ్ములను మీరు సిద్ధం చేసుకోవాలి. అప్పుడు వారు ఏదో ఇంకా ఎక్కువ నిర్దిష్టతను, తేలికగా అర్థం అయ్యేదాన్ని కోరుకుంటే, అప్పుడు నీవు వారికి చెప్పవచ్చు: శ్రీఅరవిందులు వీటిని ప్రకటించటానికి ఏతెంచారు: నీవు వాటిని చదవగలిగినప్పుడు, నీవు అర్థం చేసుకోగలవు. ఈ విధంగా ఇది వారిలో ఆసక్తిని రేకెత్తించి, తెలుసుకోవాలనే కోరికను...

కాని అన్నింటినీ మించి, చాలా ముఖ్యంగా పరిహరించవలసిన దేమిటంటే ఈ విభజనలు. వారిలో ప్రతి ఒక్కరి, అందరి మనస్సులలోను ఉన్నది: ఆధ్యాత్మిక జీవితం సాగించటానికీ, సర్వ సాధారణ జీవితం సాగించటానికీ మధ్య, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం కలిగి ఉండటానికీ, సర్వ సాధారణ చైతన్యం కలిగి ఉండటానికీ మధ్య విభజన — ఉన్నదల్లా అక్కడ కేవలం ఒక్కటే చైతన్యం. చాలా ఎక్కువ మందిలో అది మూడు వంతులు నిద్రావస్థలో ఉన్నది, కృతకమై వికృతంగా ఉన్నది, చాలా మందిలో అది ఇంకా కృతకమై వికృతంగానే ఉన్నది. కాని ఆవశ్యకమైనది, చాలా తేలికైన విషయం, ఒక చైతన్యంలో నుండి మరియొక చైతన్యంలోకి గెంతటం కాకుండా, ఒకరి యొక్క చైతన్యాన్ని తెరవాలి (ఊర్ధ్వముఖంగా సంజ్ఞ), దివ్యసత్య స్పందనలతో నింపాలి, ఇక్కడ ఉన్నదానిలో తప్పక సామరస్యతతో నింపాలి — అది అక్కడ నిరంతర చిరంతనత్వంతో ఉంటుంది — కాని ఇక్కడ, ఉండవలసిందేమిటి: భూమి యొక్క "రేపు". నీ వెనుక నీవు ఈడ్చుకు వెళ్ళవలసిన మొత్తం బరువును నెత్తిన పెట్టుకుని ఆ భారంతో నీవు కుంగిపోతే, తప్పకుండా నీవు వదలి పారవేయవలసినదంతా నీతో బాటే ఈడ్చుకుంటూ వెళితే, నీవు వేగంగా ముందుకు వెళ్ళలేవు....

*

మనకు మనుషులు కావాలి — ఓహ్! మనకు విలక్షణమైన ఉపాధ్యాయులు కావాలి — మొదట, తెలిసింది సమస్తం విస్తారంగా తగిన విధంగా లిఖించబడిన దానిని తమ వద్ద కలిగి, ప్రతి ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వగలిగిన వారయ్యుండాలి, అదే సమయంలో, అనుభవం లేకపోయినా, కనీసం జ్ఞానం కలిగినవారు — అనుభవం కూడా ఉంటే ఇంకా మంచిది — నిజమైన మేధో అంతర్బుద్ధి వైఖరితో — సహజంగానే సామర్థ్యం ఇంకా ఎక్కువగా కోరదగినదే — తెసుసుకునేదానికి నిజమైన త్రోవ మానసిక నిశ్శబ్దమనీ, ఆ శ్రద్ధతో కూడిన నిశ్శబ్దమే ఇంకా ఎక్కువ నిజమైన చైతన్యం వైపుకు మరల్చిన దవుతుందనీ, అక్కడి నుంచి వచ్చేదానిని అందుకోగలిగిన సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉండాలనీ అనేటటువంటి కనీస జ్ఞానం ఉండటం చాలా మంచిది. అత్యుత్తమమైన విషయం ఈ సామర్థ్యం; కనీసంగా అదే నిజమైన విషయమని వివరించి చెప్పబడాలి — ఒక విధంగా ఋజువులతో చేసి చూపించే పద్ధతి (నిరూపణతో ప్రదర్శించి చూపడం) — మొత్తం జ్ఞానం యొక్క క్షేత్రానికంతటికీ సంబంధించి కేవలం ఏది తప్పక నేర్చుకోవలసినది అనే దృక్పథం మాత్రమే కాకుండా, ఏమి చేయాలనేదాని యొక్క మొత్తం క్షేత్రాన్ని కూడా తెలుసుకొనేవిధంగా అది పని చేయాలి: ఎలా చేయాలనే కచ్చితమైన సూచనను అందుకొనే సామర్థ్యం; ఆ విధంగా ముందుకు పోతూ ఉంటే, తప్పకుండా చేయవలసినది ఏది అనేదాని స్పష్టమైన అవగాహనగా, తప్పకుండా దానికెప్పుడు చేయాలి అనే కచ్చితమైన సూచనగా అది మారిపోతుంది. కనీసం పిల్లలు, ఆలోచించే సామర్థ్యం వారికి వచ్చీ రాగానే — అది ఏడు సంవత్సరాలప్పుడు మొదలవుతుంది కాని పద్నాలుగు లేక పదిహేనులో అప్పుడది చాలా సుస్పష్టమవుతుంది — ఏడు సంవత్సరాలప్పుడు పిల్లలకు చిన్న చిన్న సూచన లివ్వాలి, ఎట్లా చేయాలనేదాని పూర్తి వివరణను 14 సంవత్సరాలప్పుడు ఇవ్వాలి. లోతైన సత్యంతో సంబంధం కలిగి ఉండటానికి కేవలం అదే మార్గం, మిగిలినదంతా హెచ్చుతగ్గులుగా ఏదో సూటిగా తెలుసుకోగలిగినదానికి వికృతమైన మానసిక ఉజ్జాయింపు మాత్రమే.

చివరి మాట ఏమిటంటే బోధకులు కనీసం, తమకు తాముగా క్రమశిక్షణతో

పాటు, అనుభవాల కోసం చిత్తశుద్ధితో మొదలుపెట్టినవారై యుండాలి, అది పుస్తకాలను పోగు చేసుకోవటం కాదు, ఇప్పటి విధంగా తిరిగి అప్పజెప్పడం కాదు. ఈ పద్ధతిలో ఒకరు బోధకులు కాలేరు; కావాలనుకుంటే బయటి ప్రపంచం ఆ విధంగా ఉండాలనుకుంటే ఉండనీ. మనం ప్రచారం చేసేవాళ్ళం కాదు, మనం కేవలం ఏది చేయవచ్చో చూపించాలనుకుంటూ, అది తప్పక చేయవచ్చని ఋజువు చేసే ప్రయత్నం చేస్తున్నాం.

*

సత్యపు చుక్కలు కొన్ని

పిల్లలతో వారు చాలా చిన్నగా ఉన్నపుడు వారితో వ్యవహరించడం, అది ఎంతో అద్భుతం. అప్పుడు చేయవలసినది ఎంతో తక్కువ: ఈ మాత్రం చేస్తే చాలు —

ఎన్నడూ తప్పు చేయవద్దు.
ఎన్నడూ నిగ్రహం కోల్పోవద్దు.
ఎల్లప్పుడూ అర్థం చేసుకో.

ఈ గమనం ఎందుకుంది, ఈ ప్రేరణ ఎందుకొచ్చింది, బిడ్డయొక్క అంతరంగ తత్వం ఏమిటి అని తెలుసుకోవటం, స్పష్టంగా చూడటం, దేనిని ధృఢపరచి, దేనిని ముందుకు తీసుకురావాలి — కేవలం ఇది మాత్రమే చేయవలసినది. వారిని వదలివేయడం, వారి వికసనానికి వారిని స్వేచ్ఛగా వదలివేయడం, మామూలుగా చాలా విషయాలు చూడటానికి, చాలా వాటిని స్పృశించడానికి, ఎన్ని చేయడానికి సాధ్యమౌతుందో అన్నింటిని చేయడానికి అవకాశం ఇవ్వడం. అది చాలా వినోదాత్మకం. అన్నింటినీ మించి, నీవు ఆలోచించేదానిని వారి మీద రుద్దే ప్రయత్నం చేయకపోవడం.

వారి నెప్పుడూ తిట్టవద్దు. ఎల్లప్పుడూ అర్థం చేసుకో, ఒక వేళ బిడ్డ తయారుగా ఉంటే వివరించు; అతడు వివరణకు సిద్ధంగా లేకపోతే — నీవు నీకుగా తయారుగా ఉంటే, చెడ్డస్పందన స్థానంలో నిజమైనదానిని ప్రవేశపెట్టు, కాని ఇది.... ఇది ఉపాధ్యాయుల నుంచి ఒక పరిపూర్ణతను తప్పక కోరుతున్నది, కాని చాలా అరుదుగా వారికిది వుంటుంది. కాని బోధకుల కోసం ఒక కార్య

ప్రణాళిక తయారుచేయడం చాలా ఆసక్తిదాయకంగా ఉంటుంది, అసలైన అధ్యయన కార్యప్రణాళిక, అట్టడుగు నుంచి — చాలా నమ్యత తలిగినది, ప్రభావములను ఎంతో లోతుగా అందివ్వ గలగినది. వారు చాలా చిన్న పిల్లలుగా ఉన్నప్పుడు, వారికి కొన్ని చుక్కల సత్యాన్ని అందించగలిగితే వారి అస్తిత్వం వృద్ధి పొందుతున్న కొలదీ వారు పూర్తిగా సహజంగా వికసిస్తారు. అది చాలా చక్కనైన కార్యక్రమము.

CWM 12:402-05 — శ్రీమాత

అనువాదం డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

అక్కడున్న పాతదే తనకు తను పరివర్తన నొందటం లేదు, అది ప్రభవించిన ఒక కొత్త ప్రపంచం. సరిగ్గా అవి రెండూ ఒక దానిలో నొకటి చిక్కుముడిలో ఉన్న సంధికాలం, నడుమలో మనం ఉన్నాం — మునుపటిది, సర్వశక్తిమంతంగా ఇంకా విడువకుండా పట్టుకునే ఉన్నది, అది సర్వ సాధారణ చైతన్యాన్ని పూర్తిగా శాసిస్తూనే ఉన్నది, కాని కొత్తది ప్రశాంతంగా జారుతూ వస్తున్నది, ఇంకా ఎంతో నిరాడంబరతతో, చడీ చప్పుడూ లేకుండా గుర్తించబడనిదై — అది ఎంతగా చడీ చప్పుడు లేకుండా గుర్తించబడనిదిగా ఉన్నదంటే, ప్రస్తుతానికి మట్టుకు, బాహ్యంలో అది దేనినీ ఎక్కువగా కలవరానికి లోను చేయడం లేదు, చాల ఎక్కువమంది చైతన్యంలో తెలియనిదిగా కూడా ఉన్నది. అయినప్పటికీ అది పని చేస్తున్నది, వృద్ధి నొందుతున్నది — తనను తాను తన ఉనికిని ప్రత్యక్షంగా చాటి చెప్పేటంత ప్రబలంగా అయ్యే పర్యంతం.

CWM 9:150 — శ్రీమాత

అనువాదం డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

అతిమానస ప్రభావం క్రింది యథార్థ మానవజాతి

మొక్కలు, మొక్కల సహజ సౌందర్యం (అదెంతో అద్భుతం) తర్వాత యెంతో సామరస్య జీవితంగల జంతుజాతి మనుష్యులు జోక్యం చేసుకోనంత వరకు కంటిక్కనుపించి, అంతా కూడా యథాస్థానంలో వున్న తర్వాత, మానవ జాతిలాగా యథార్థ మానవజాతి, అంటే, సౌందర్యం, సామరస్యం, మురిపించే తత్వం, జీవన శోభ, జీవానాభిరుచిగల — అందంలో జీవించాలనే అభిరుచివల్ల అందవిహీనం, నీచం, తుచ్ఛం, అయినదంతా సహజంగానే అణచివేతకు గురౌతుంది. అదొక శుద్ధమైన మానవజాతి — అత్యున్నతస్థాయి మానవజాతి, కాని చాలా చక్కటిది, వునికిలో కొచ్చింది. మానవజాతియై వున్నందుకు పరిపూర్ణ తృప్తితో వుంది, ఎందుకనంటే అది సామరస్యంగా జీవిస్తోంది. నూతన సృష్టి ప్రభావం క్రింద దాదాపు సకల మానవజాతి, యేదిగా తయారుకాబోతోందో ముందుగా తెలిపేదిగా వుందది. మానవజాతిని అతిమానసిక చేతన యేం చేయ బోతోందో, అదిగా నా కది కన్పించింది. అందులో జంతుజాతుల నుండి దేనిని తీసుకొని మానవజాతి తయారైందో, దాని పోలిక యిక్కడ కన్పించింది. అది సహజంగానే బాగా కలగలిసిపోయి వుంది. కాని వస్తువులు పరిపూర్ణంగా, ఉత్తమంగా తీర్చిదిద్దబడ్డాయి, సంపూర్ణంగా ఉపయోగించబడ్డాయి. మనస్సు ప్రభావం క్రింద జంతుత్వం మరోవిధంగా తయారైంది, సహజంగానే అది యేదో కలబోతే, యెందుకనంటే మనస్సు అసంపూర్ణం. అదే విధంగా అతిమానసిక ప్రభావం క్రింద మానవజాతి యెలా తయారు కాగలదో చూపే ఉదాహరణలు, చక్కని సమతూకంగల ఒక సామరస్యపూర్వక మానవజాతులో వున్నాయి. కాకపోతే అది చాలా దూరాన వుంది. వెంటనే అది అలా జరుగుతుందని నీవు ఆశ పెట్టుకోవద్దు — అది చాలా చాలా దురంగా వుంది.

ఇప్పుడు కూడా, మనం మార్పు చెందుతున్న కాలంలో వున్నాం అనేది స్పష్టం, యిది చాలా కాలం వుంటుంది, పైగా బాధమయం కూడా. కృషి మాత్రం కొన్ని సమయాల్లో బాధాకరంగా (తరచుగా బాధాకరంగా) వున్నా చేరవలసిన గమ్యం, చేరబోయే గమ్యం స్పష్టంగా దృష్టికి తేవడంతో దానికి తగ్గ మూల్యం

దక్కినట్లౌతుంది. అదొక అభయం, అవును అదొక నిశ్చితత్వం. కాని సమస్త దోషాన్ని, సమస్త వైకల్యాన్ని, మానసిక జీవన సమస్త వికారాన్ని రూపుమాపగలదేదో గా అవుతుంది. — ఆ తర్వాత చాలా సుఖసంతోషాలతో వుండే, మానవజాతిగా వున్నందుకు బాగా సంతృప్తిపడిన, మానవజాతి కన్న యితరమైనదేదోగా వుండవలసిన అవసరం యేమాత్రం లేని, ఒక మానవ సామరస్యతగల మానవజాతి అవుతుందది.

CWM 11:25-26

భవిష్యత్తులోనికి సాక్షాత్కారాల బాటలు

జరుగబోయేవాటిని ముందుగానే చూచిన సాక్షాత్కారాల భవిష్యత్తులోనికిది బాటలను తెరుస్తుంది. నూతన క్రియాశక్తులకు, యెరుకతోగాని, యెరుకలేకగాని, తెరచుకొన్న మొత్తం మానవజాతి ఉద్ధరించబడుతుంది. ఒక ఉన్నత, మరింత సామరస్యంగల, మరింత పరిపూర్ణ జీవితంలోని కన్నట్లు ఉద్ధరించబడుతుంది. వ్యక్తిగత రూపాంతరీకరణ సదా ఆహ్వానించదగినదీ, సాధ్యమయ్యేదీ గాకపోయినా, ఒక నూతన క్రమబద్ధత సాధ్యమయ్యేటట్లు, ఒక నూతన సామరస్యం పాదుకునేటట్లు, ప్రస్తుత అశాంతి, సంఘర్షణ, అంతర్ధాన మయ్యేందుకు, సకలమూ సామరస్యంగా పని చేసేందుకు అనుమతించే ఒక క్రమబద్ధత ఆ స్థానంలో నిలిచేందుకు, ఒక విధమైన సాధారణ ఉద్ధరణ, సకలానికి సంబంధించిన ఒక సామరస్యీకరణ జరుగుతుంది.

జీవితంలో మనస్సు జోక్యం వక్రబుద్ధులు, వికారం, అపార్థాల మొత్తం రాశిని సృజించింది. ఇది మొత్తం మానవజీవితాన్ని భయంకరమైనదేనిగానో తయారు చేసి, బాధను, దైన్యస్థితిని, నైతిక దారిద్ర్యాన్ని పెంచి ఒక క్షుద్రమైన, ఏవగింపు కలిగించే ప్రదేశంగా తయారుచేసింది. దీన్నంతా వ్యతిరేక మార్గంలో రద్దు చేసే ధోరణిగల యితర పర్యవసానాలు వుంటాయి. అది పోవాలి. ఏదెలా వున్నప్పటికీ, నిరాడంబరంగా సహజ సిద్ధమైన, అన్య ప్రమేయం లేని జీవన సామరస్యం గల జంతు జీవితం కన్న యెన్నో విధాన నీచమైనదానిగా మానవజాతిని తయారు చేసిందిదే. ప్రత్యేకించి ఆహంకారిక అవసరాలు తీర్చే సేవకునిగా మనస్తత్వాన్ని వుపయోగించడం వల్ల పెడదారి పట్టిన మానవ విభాగం మొత్తంలో, యిప్పుడు

న్నంత దుఃఖమయంగా, అసహ్యంగా బాధపడడం జంతువుల్లో యెన్నడూ లేదు. మనం దాన్ని దాటి పైకి పోవాలి, దివ్య వెలుగు, దివ్య సామరస్యత లోనికి గెంతాలి లేక వెనుకకు, ఒక ఆరోగ్యకరమైన, అపసవ్యం కాని జంతు నిరాడంబరతలోనికి పడిపోవాలి.

...కాని యెవరైతే ఉద్ధరించబడలేరో, పురోగమించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తారో వాళ్ళు యితర ప్రమేయం లేకుండా మానసిక చేతన నుపయోగించ లేరు. వాళ్ళు మానసిక స్థాయికన్న దిగువ స్థాయికి పడిపోలేరు.

అతిమనస్సుతో మమేకం కాగలిగిన, తమన తాము ముక్తం చేసుకోగల మానవజాతికి చెందిన, మానవచేతనకు చెందిన జనాభా పూర్తిగా రూపాంతరం చెందుతుంది. ఇంతవరకు కంటిక్కనుపించే రూపంలో బయట పడని, భవిష్యత్తుకు చెందిన వాస్తవికత వైపుకు పురోగమిస్తుంది. ప్రకృతికి బాగా చేరువలో వున్న జంతుజాలం నిరాడంబరతకు బాగా దగ్గరగా వున్న జనాభా ప్రకృతి లోనికి తిరిగి తీసుకోబడుతుంది, దానితో బాగా కలిసిపోతుంది. కాని మనస్సును దుర్వినియోగం చేయడం ద్వారా అపసవ్యతను అనుమతించే మానవ చేతనకు సంబంధించిన కలుషిత భాగం రద్దైపోతుంది. జగత్ చరిత్ర గమనంలో అంతర్ధానమైన, విఫలమైన ఇతర జాతులుండి వున్నట్లే, యిటువంటి మానవాళి, నిష్ఫలమైన ప్రయత్నానికి చెందిన భాగం — దీన్నే లేకుండా చేయాలి.

CWM 9:298-01

ఒక నమూనా నగరం

సమస్త జాతి విరోధాలను, సాంఘిక కట్టుబాట్లను, తమను వ్యతిరేకించే నైతికతలు, పోటీపడే మతాలకు దూరంగా మనుషులు నివసించగలిగిన ఒక ప్రదేశం భూమికి అవసరం. గతానికి ఊడిగం చేసే స్థితి నుండి బయటబడి కనుపించే సృష్టిలోనికి రావాలనుకొంటున్న దైవచేతనను ఆవిష్కరించుకొనడానికి, ఆచరించడానికి తమనుతాము యెక్కడ పూర్తిగా అంకితం చేసుకోగలుగుతారో అటువంటి ఒక చోటు అవసరం భూమికి వుంది.

ఇటువంటి చోటుగా తాను కావాలని ఆరోవిల్లి అనుకొంటోంది, రేపటి పరమ

సత్యాన్ని నేడే జీవించాలని ఆకాంక్షించే వారందరికి తానున్నానని అది చెప్తోంది.
CWM 13:202

ప్రశ్న: భిన్న విలువలు గల జనం, సామరస్యంగా ఒక చోట నివసిస్తూ కలిసి యెలా పనిచేయగలరు?

సమా: తప్పక అవసరమైన శాశ్వత యేకత్వాన్ని కలిగి వుండడానికి సమస్త భేదాలు యెక్కడ ఒకటవుతాయో ఆ చోటును కనుగొనడానికి, తన లోలోతుల లోనికి పోవడంలోనే పరిష్కారం వుంది.
CWM 13:202

పేదరికాన్ని, బాధను రద్దు చేయడం వైపు కొక అడుగు

ప్రశ్న: ప్రపంచంలో యింకెంత మాత్రం పేదరికం లేని, బాధపడడం లేని రోజొకటి వస్తుందా?

సమా: శ్రీఅరవిందుల బోధనను అర్థం చేసుకొన్నవారి యందు విశ్వాసమున్న వారందరికీ ఆ రోజొకటి వస్తుందని నిశ్చయంగా తెలుసు. ఇదెక్కడ జరుగుతుందో అటువంటి ప్రదేశాన్నొకదాన్ని సృజించాలనే వుద్దేశ్యంతో మేము ఆరోవిల్లి నగరాన్ని నిర్మించాలనుకొంటున్నాం. కాని దాని సాకారం జరగాలంటే మనలో ప్రతి ఒక్కరం తనను తాను మార్చుకోవాలని కృషి చేయాలి. ఎందుకనంటే మనిషి పడే బాధల్లో చాలా వరకు, భౌతికానికి, నైతికానికి సంబంధించిన వారి స్వంత పొరపాట్ల ఫలితమే.

ప్రశ్న: ఆరోవిల్లిలో నివసించడాని కొచ్చేవాళ్ళు ఒకే బయటి ప్రపంచం నుండి వచ్చినవాళ్ళు, అవే బలహీతలు లోపాలతో పుట్టినవాళ్ళే అయినందువలన అక్కడ బాధపడడమనే దింకెంతమాత్రం వుండదని మీరెలా నమ్ముతున్నారు?

సమా: ఆరోవిల్లిలో బాధపడడం యింకెంత మాత్రం వుండదని నేనెప్పుడూ అనుకో లేదు. ఎందుకనంటే ఇప్పుడున్న విధంగా వుండే మనుష్యులు బాధపడడాన్ని ప్రేమిస్తారు, దాన్ని తిట్టుకుంటూనే ఆహ్వానిస్తుంటారు.

కాని యథార్థంగా శాంతిని ప్రేమించడానికి, సమత్వాన్ని ఆచరించడానికి ప్రయత్నించడం వాళ్ళకు నేర్పడానికి మనం ప్రయత్నించాలి.

నేనన్నదాని అర్థం యేమిటంటే సంకల్పించకుండానే వచ్చిపడే పేదరికం

బిక్షమెత్తుకోవడం వుండని విధంగా ఆరోవిల్లిలో జీవన విధానం మారుతుంది — బయట నుండి యాచకులొస్తే వాళ్ళు అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోవడమో లేక వారికి ఆశ్రయమిచ్చి, పని చేయడంలో వుండే సంతోషాన్ని తెలియజెప్పడమో జరగాలి.

CWM 10:268

ప్రశ్న: ఆరోవిల్లిలో వున్న ఆస్తి అందరికీ అంటే ప్రతి వ్యక్తి, ప్రతిదాన్నీ ఉపయోగించుకోవచ్చుననా దాని అర్థం? లేక వస్తువులను జాగ్రత్తగా వాడే వాళ్ళకే ఇస్తారా?

సమా: ఇదంతా భూమి మీద ఇంతవరకు బాగా విస్తరించని చేతనను సూచిస్తుంది. ఉపయోగించడం తెలియనివాళ్ళకు వస్తువు లిస్తారని కాదు దీనర్థం. ఆరోవిల్లిని నడపటానికి సాంప్రదాయా లన్నింటి నుండి స్వేచ్ఛ పొందిన అతిమానస సత్య వేరుకగల ఒక చేతన అవసరం.

CWM 13:208-209

ప్రశ్న: ఆరోవిల్లికి యెటువంటి రాజకీయ వ్యవస్థ వుండాలి అని మీ ఉద్దేశ్యం?

సమా: నవ్వు తెప్పించే ఒక నిర్వచనం తోస్తోంది నాకు: ఒక దివ్య అరాచకం; కాని ప్రపంచం అర్థం చేసుకోలేదు. మనుషులు తమ చైత్యపురుషుని తెలుసుకోవాలి, తమను తాము అన్యప్రేరణ లేకుండా, స్థిరనియమాలు, చట్టాలు లేకుండా తమను తాము చక్కదిద్దుకోవాలి — అదీ ఆ ఆదర్శం.

ఇందుకోసం అతని చైత్యపురుషునితో అతనికి సంపర్కం వుండాలి, దానితోనే అతను నడుపబడాలి, అహం పెత్తనం, ప్రభావం అంతర్థాన మవ్వాలి.

CWM 13:219

బిచ్చమెత్తుకోవడం, పోలీసు, జైళ్ళు వుండవు

ఆరోవిల్లిలో బిచ్చమెత్తుకోవడాన్ని అనుమతించరు. బజారులో బిచ్చ మెతుకొనే పిల్లలను బడికి, వృద్ధులను ఒక ప్రత్యేక యింటికి, జబ్బుపడ్డవాళ్ళను ఆసుపత్రికి, ఆరోగ్యంగా వున్నవాళ్ళను పనికి పంపుతాం.

ఒక బడి, ఒక యిల్లు, ఒక ఆసుపత్రి, ప్రత్యేకమైన పనులు చేసే ప్రదేశాలు యేర్పాటు అవుతాయి. వాళ్ళను యితరులతో కలవనివ్వరు, ఎందుకనంటే

కొంతమంది బయట నుండి వచ్చి బజారులో బిచ్చమెత్తుకోవడం మొదలుపెట్టి వుండవచ్చు.

పోలీసు లుండరు... సరైన పదం దొరకడం లేదు... రక్షకబృందం ఒకటుం టుంది. ఒక రక్షకదళం, జపానులో వున్న అగ్నిమాపక దళానికి చెందినవాళ్ళ లాగా ఒక దళం వుంటుంది. వాళ్ళు కసరత్తు చేయగలరు, దుర్ఘటనలు జరిగి నపుడు — ఏవైనా సరే భూకంపాలు లాంటవేవి జరిగినా — కావలసినదంతా చేస్తారు. ఇళ్ళలోనికి బయట నుండి యెగబ్రాకి ప్రవేశిస్తారు. పోలీసులకు బదులు ఒక విధమైన రక్షకదళం వుంటుంది. వాళ్ళవసరమేమైనా వుందేమోనని వాళ్ళు క్రమం తప్పకుండా పట్టణంలో వివిధ ప్రాంతాలకు వెళ్ళి చూస్తారు. బిచ్చమెత్తు కొనేవాళ్ళు కన్పిస్తే నేను చెప్పినట్లు వాళ్ళను సర్దుబాటు చేస్తారు.

పిల్లల కొక బడి ఉంటుంది. వృద్ధులకు ఆశ్రయమిచ్చే యిల్లొకటి వుంటుంది. వికాలంగులకు, రోగులకు ఒక ఆసుపత్రి వుంటుంది. ఆరోగ్యంగా వున్నవాళ్ళు పనిచేయుడానికొక చోటు వుంటుంది.... ఊడ్వడం దగ్గర్నుంచి ప్రతి పనీ వుంటుంది... అవసర మనిపించే ప్రతి పనీ వాళ్ళ వాళ్ళ సామర్థ్యాన్ని బట్టి చేస్తారు. ఇది జరగాలి.

పిల్లలకు పని చేయడం నేర్పడానికి వాళ్ళు పని చేయడానికి అవసరమైన దేమిటో నేర్పడానికి ప్రత్యేకించి ఒక బడి వుంటుంది. జైలు వుండదు, పోలీసు లుండరు.

CWM 13:261-62

వైద్యులుండరు, ఆసుపత్రు లుండవు

జబ్బులు లేకపోతే వైద్యు లుండరు అర్థమైందా. వాళ్ళు కావాలని వాటిని ప్రోత్సహిస్తున్నారని చెప్పడం లేదు నేను, కాని వాళ్ళు స్నేహపూర్వకంగా వుండరు.

అది చాలా సున్నితమైన విషయం, కాని పూర్తిగా యదార్థం.

దివ్యచేతనలో (మనం దాని విశ్వజనీన చేతన అందాం) జీవకణాల కొక కంపనాత్మక వ్యవహారం వుంది. ఆలాంటిదాన్నే ఒక వైద్య సంబంధ చేతనలో కూడా చూచాను, అదెలా మారిపోయి వుందో నీకు తెలుసా! మొదట్లో చాలా

ఘనిష్ట లక్షణాన్ని కలిగి వుంది. (మరోలా అయితే అది వుండదు) తరువాత... అది "ప్రమాదకరం" "తప్పించుకోలేనిది". రెంటికి మధ్యలో, దాన్నెలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు. అదొక కఠిన "విధి" లాంటిది. వాళ్ళు "ఓ అదొక జబ్బు" అన్నపుడు, అంతా ముగిసినట్లే. అది యదార్థం కాదు. "ఒక జబ్బు" అనబడేదేం లేదు. ఒకే విధమైనవి రెండు లేవు. కాబట్టి వాటి వాతావరణమే ఒక సమస్య.

ప్రశ్న: ఆసుపత్రుల పేరు చెప్పగానే బిగుసుకుపోతాను, వాటిల్లో నాకు జబ్బు మరింత యెక్కువవుతుంది.

సమా: అవును, యిక్కడ ఆసుపత్రిలో నీకు జరిగిందదే. (వాస్తవాని కదొక స్వల్ప అస్వస్థత). అదే జబ్బుగా తయారైంది.

అదలా వుంటుంది...

ఇది ప్రత్యేకించి యే వైద్యునికీ వ్యతిరేకంగా కాదు. (వాళ్ళు కూడా వాళ్ళకు తెలియకుండానే ఆ వాతావరణానికి బాధపడతారు) అదీ, వైద్య సంబంధ వాతావరణం.

వాళ్ళ మనుగడకు కారణమే వ్యాధి. వ్యాధులు లేకపోతే వైద్యులుండరు, వాళ్ళ అవసరం వుండదు. వాళ్ళు మరో విధంగా వుండేవారు కాని వైద్యులుగా గాదు, బాగా ఉపయోగం వున్న మరేదోగా అయ్యేవారు, యేమయ్యేవారో నాకు తెలియదు — మానవ శరీర తత్త్వానికి సంబంధించిన శాస్త్రివేత్తలు, ఆహార విషయాలకు సంబంధించిన శాస్త్రివేత్తలు, తెలుసుకోడానికి మంచి విషయాల న్పించే అన్ని రకాల వాటికి సంబంధించిన శాస్త్రివేత్తలై వుండేవారేమో గాని వైద్యులుగా మాత్రం కాదు. వైద్యుడనేవాడు వుండేది వ్యాధి నయం చేయడానికి. వైద్యులండటానికి వ్యాధులుండాలి.

వైద్యులు లేనప్పుడు వ్యాధులున్నాయో లేదో గట్టిగా చెప్పలేను — అశాంతు లుండేవి, దుస్సంఘటన లుండేవి, అన్ని రకాలైనవీ వుండేవి. యెందుక నంటే అదంతా సృష్టిలో వుంది, కాని "వ్యాధి" అనే పేరు తగిలించుకొని కాదు. నైపుణ్యంగల వైద్యులు (అంటే వాళ్ళ వ్యాపారాన్ని గురించి బాగా తెలిసిన వాళ్ళు) అధికంగా తయారైనపుడు (అమ్మ తమ గుప్పెటను గట్టిగా మూసి చూపుతూ) కరుడు గట్టిన వ్యాధులు తయారయ్యాయి. కాబట్టి వైద్యుల వల్ల

ప్రయోజనం, వాటిని నయం చేయడం — వ్యాధులే లేకపోతే వాళ్ళ ఉపయోగం వుండదు.

వాళ్ళు జీవన శాస్త్రజ్ఞులుగా నుండాలి.... చైనావాళ్లకా భావం కొంతవర కుండేది. మరిప్పుడేలా వుందో తెలియదు. కాని గతంలో ప్రతి కుటుంబానికి ఒక వైద్యుడుండేవాడు (అతని రక్షణ క్రింద అనేక కుటుంబా లుండేవి) అందరూ మంచి ఆరోగ్యంతో వుంటేనే వైద్యునికి సొమ్ము ముట్టజెప్పేవారు, యెవరైనా జబ్బుపడితే ముట్ట జెప్పేవారు కాదు!

శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబరు 13, 1965

స్వచ్ఛంద విరాళం: పన్నులు లేవు

అది స్పష్టం, పన్ను లుండవు. కాని ప్రతి వ్యక్తీ సమాజ సంక్షేమానికై తన పని ద్వారా, వస్తురూపేణా లేక డబ్బు రూపేణా విరాళం యివ్వాలి. ఇవ్వడానికి డబ్బు తప్ప మరేం లేనివాళ్ళు డబ్బే యిస్తారు. కాని నిజం చెప్పాలంటే "పని" అంటే ఆంతరికమైన పని కావచ్చు — కాని ఆ మాట చెప్పలేం, యెందు కనంటే జనం తగినంత నిజాయితీపరులు గాదు. పని రహస్యమైనది గావచ్చు, పూర్తిగా అంతరంగానికి సంబంధించిన కార్యం గావచ్చు. కాని అందుకు పూర్తిగా కేవలం చిత్తశుద్ధి కలిగినదై, యథార్థమైనదై, దానికి తగిన సామర్థ్యం కలిగినదై వుండాలి, నాటకం కాగూడదు. అది శారీరకశ్రమే కానవసరం లేదు.

*

కమ్యూనిస్టు విధానాన్ని ఒక విధంగా సవరించి రూపొందించిన పద్ధతది. కాని అందరినీ సమమట్టానికి తీసుకొచ్చే తత్త్వం కలది కాదది. సామర్థ్యాన్ని బట్టి, స్థానాన్ని బట్టి, అది అంతరాత్మికానికి లేక మేధస్సుకు సంబంధించినది గాక, ప్రతి వ్యక్తీ ఆంతరిక స్థాయిని బట్టి వుంటుంది. యధార్థమేమిటంటే, భౌతికంగా ప్రతి మానవుడికి హక్కున్నది — కాని అది "ఒక హక్కు" కాదు... ప్రతి వ్యక్తి భౌతిక అవసరాలు, హక్కులు, సమానత్వాలు అనే భావంతో గాక, కనీస అవసరాల ఆధారం మీద అది వుండాలి. అదొకసారి పాదుకొల్పబడితే, ప్రతి వ్యక్తీ అతని

ఆర్థిక వనరులను బట్టి గాక, ఆంతర సామర్థ్యాలను బట్టి తన జీవితాన్ని చక్కదిద్దు కొనే స్వేచ్ఛ కలిగి వుంటాడు.

CWM 13:26

శ్రీమాత

భావానువాదం: కె. వి. రావు

భవితను ఫలవంతం చేసుకోవటం

ధనం మళ్ళీ ధనాన్ని పెంపొందించుకొనుటకు కాదు.

ప్రప్రథమంగా, ఆర్థిక దృష్టితో చూసినట్లయితే, మనం చేసే పనులన్నీ ఈ విధంగా ఆధారపడి ఉంటాయి. ధనం కేవలం మళ్ళీ ధనాన్ని తయారుచేసుకొనుటకు కాదు. ధనం ధనాన్ని పెంచాలని అనుకోవటం ఒక అసత్యమయిన వాదం, పెడదారి పట్టించడం.

ధనం అనేది ఒక సమూహం, ఒక దేశం లేదా యింకా బాగా చెప్పాలంటే ఈ పృథ్వియొక్క సంపదను, సౌభాగ్యాన్ని, ఉత్పాదకతను పెంచటానికి ఉద్దేశించబడినది. ధనం ఒక సాధనం, ఒక శక్తి, ఒక బలం. అంతే కానీ అదే అంతిమ ప్రయోజనం కాదు. అన్ని శక్తులూ, సామర్థ్యాల మాదిరిగానే అది కూడా చేతులు మారుతూ, చలామణి అవుతున్నప్పుడే వృద్ధి చెందుతుంది, శక్తిని పెంచుకుంటుంది, అంతేకాని కూడబెట్టడం, ముురగబెట్టటం వలన కాదు.

ఒక దృఢమైన దృష్టాంతంతో లోకానికి ఒక విషయం నిరూపించాలని ఇక్కడ ప్రయత్నిస్తున్నాం. అదేమిటంటే ఆంతరిక మానసిక సాక్షాత్కారం మరియు, బాహ్యవ్యవస్థ వ్యవస్థలో, మానవ దురవస్థకు గల కారణం రూపుమాసిన ఒక ప్రపంచాన్ని సృష్టించబడ గలదని.

ఆర్థిక సమస్యకు పరిష్కారం

ప్రశ్న: ఒక వ్యక్తి చైతన్యం మెరుగుపడినపుడు అతని ఆర్థిక పరిస్థితి సుస్థిర మౌతుందా?

సమా: చైతన్యం మెరుగుపడటమంటే చైతన్యపు పరిధి వికసించటం, విస్తృత

పడటం, మరింత మెరుగుగా వ్యవస్థీకరించబడటం. అప్పుడు దాని ఫలితంగా సహజంగానే బాహ్య స్థితిగతులన్నీ (ఆర్థిక స్థితితో సహా) అధికంగా నియంత్రణ లోకి వస్తాయి. మెరుగైన చేతనలో సహజంగానే వ్యక్తికి తన స్వంత ఆర్థిక పరి స్థితిపై మనసు నిమగ్నం కాదు.

ఆర్థిక సమస్యకు పరిష్కారం:

రెండు సమస్యలను సమన్వయం చేయటం ద్వారా అనగా:

1. అవసరాలకు తగినట్లుగా ఉత్పాదనను సరిచేయడం;

2. ఉత్పాదనకు అనుగుణంగా అవసరాలను సరిపెట్టుకోవటం

CWM 15:53

ధనం గురించిన విభేదాలు

ధనానికి సంబంధించిన స్పర్థలు దాని యజమాన్యపు విభేదాల వలన ఏర్ప డుతాయని చెప్పవచ్చు, కాని నిజానికి ధనం ఎవరికీ చెందదు. ధనాన్ని స్వంతం చేసుకోవాలనే ఆలోచన సర్వాన్నీ వక్రీకరించింది. ధనం ఎవరికీ స్వంతం కాకూ డదు. అధికారంలా అదికూడా మీ కివ్వబడిన ఒక క్రియాసాధనం. దానిని మీరు "మహా ప్రదాత అనతగు దైవం యొక్క సంకల్పం" తో ఒక ఉద్దీపించబడ్డ, నిస్వార్థరీతిలో వినియోగించాలి. మీరు ధనాన్ని వ్యాపింపచేయాటనికి, వినియో గించటానికి మంచి ఉపకరణ మయినట్లయితే. అప్పుడు ధనం మీ వద్దకు వస్తుంది. అది ఏ విధంగా ఉపయోగించబడాలో, ఆ విధంగా వినియోగించగల మీ పాత్రత ననుసరించి మీ వద్దకు వస్తుంది. అదే నిజమైన పద్ధతి.

ఈ పృధ్విపై కార్యాచరణ కోసం ధనం అనే శక్తి ఉద్దేశించబడింది, అనగా దివ్యశక్తులు ఈ భూమిపై ఆవిష్కృతం కావటానికి ఈ భూమిని సంసిద్ధం చేసే కార్యం కోసం. దానిని వినియోగించే శక్తి అందుకు కావలసిన స్పష్టమయిన, అవ గాహనాపూర్వక మయిన యథార్థమైన దృష్టి కలవారి హస్తాలలోకే అది చేరవలసి ఉన్నది.

ముందుగా కావలసిన ప్రాథమికమైన విషయం ఏమిటంటే ధనాన్ని సొంతం చేసుకోవాలనే భావన కలగ కూడదు. దాని అర్థం 'ఇది నాది' అనే భావన. లోకులు ఎందుకు ధనం తమకు సొంతం కావాలనుకుంటారో నాకు అర్థం కాదు. తమకు

నచ్చిన విధంగా వాడుకొనేందుకు, దానితో చేయాలనుకున్న పని చేయడానికి, తమ వూహలకు అనువుగా ఉపయోగించుకోవడానికే కదూ? అవును అలానే జరుగుతూ ఉంటుంది. మరి కొంతమంది దానిని ఎక్కడో భద్రపరచి ఉంచా లనుకుంటారు. అదొక జబ్బు. ఎంతో కొంత నిక్షిప్తపరచి ఉంచుతారు. కానీ అదొక జబ్బు. ఎప్పుడూ చేతిలో కొంత ధనం ఉండటానికి పోగు చేస్తుంటారు. కానీ జనులు తాము స్వీకరించి, పంపిణీ చేసే స్థావరంగా ఉండాలని, ఎంత విస్తృతము, నిస్వార్థమూ, సమగ్రమూ విశాలమూ అయితే అంత అధికంగా శక్తిని కూడగట్టుకో గలమని అర్థం చేసుకోవాలి (భౌతికంగా మార్చబడిన శక్తి — నగదు — నాణె ములు) ధనాన్ని ఉత్తమ రీతిలో వినియోగించగల సమర్థతకు తగినట్లుగా ధనాన్ని నిలుపుకోగల శక్తి ఉంటుంది. ఉత్తమమంటే సార్వజనీన మయిన ప్రగతి దృష్టిలో ఉత్తమమయినది, విశాలమయిన దృక్పథం. అపారమ యిన అవగాహన, దీప్తిమం తమైన, కచ్చితమయిన సత్యయుతమయిన విని యోగం. అహంకారపు వక్రమ యిన అవసరాలకు కాక పృథ్వి పరిణామానికి అభి వృద్ధికీ, సార్వజనిక అవసరాలకు వినియోగించబడాలి. విశాలమయిన దృక్పథ మెపుడూ అధికాధికమైన సమర్థతను కలిగి ఉంటుంది.

ధనవ్యయం వెనుక ఉండవలసిన నిజమైన దృక్పథం

దోషపూరితమయిన చలనాలన్నింటి వెనుక ఒక నిజమైన కదలిక ఉంటుంది. అతి తక్కువ వృథాతో, అతి ఎక్కువ ఫలితాలను పొందే దిశానిర్దేశం చేసి, విని యోగించి, వ్యవస్థీకరించగలగటంలో ఒక ఆనందం ఉంటుంది. అది చాలా ఆసక్తికర మయిన దృక్పథం. ధనాన్ని ప్రోగు చేసుకోవాలనేవారికి ఉండవలసిన సరియైన దృక్పథమేమిటంటే దానిని చాలా విస్తృతమైన పరిమాణంలో వినియోగించగల సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉండటం. కొంతమంది ధనాన్ని కలిగి ఉండి దానిని ఖర్చు చేయాలనుకుంటారు. అది మరొక విషయం. వీరు ఉదార స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటారు, కానీ ఒక పద్ధతి, నియమం ఉండదు. అన్నీ అవసరాలను, నిజమైన అక్కరల నన్నింటినీ సరిగా తృప్తి నొందించగలగటంలో ఉండే ఆనందం మంచిదే. అది ఒక రుగ్మతను ఆరోగ్యంగానూ, అసత్యాన్ని సత్యంగానూ, బాధను సంతో షంగానూ మార్చటంలో కలిగే ఆనందం వంటిది. ఒక అసహజమయిన తెలివి

తక్కువ అవసరాన్ని చాలా సహజమైనదిగా చిత్రించడం లాంటిది. ఒక పని చేయటానికి యింత మొత్తం ధనం అవసరమౌతుంది, బాగు చేయటానికి యింత, ఏర్పాటు చేయటానికి యింత, అది కట్టడానికి యింత, దీనిని వ్యవస్థీకరించటానికి యింత, అవసరం — అది మంచిదే. ధనం సరిగ్గా ఎక్కడ అవసరమో అక్కడకు చేర్చే వాహికలుగా ఉండటానికి జనులు యిష్టపడతారని నాకు తెలుసు. ఆ విధంగా చేసేవారికి అది సరైన దృక్పథం. కాని అహంకారంతో మూర్ఖత్వంతో స్వప్రయోజనానికి కూడబెట్టుకోవాలనేవారికి కాదు.

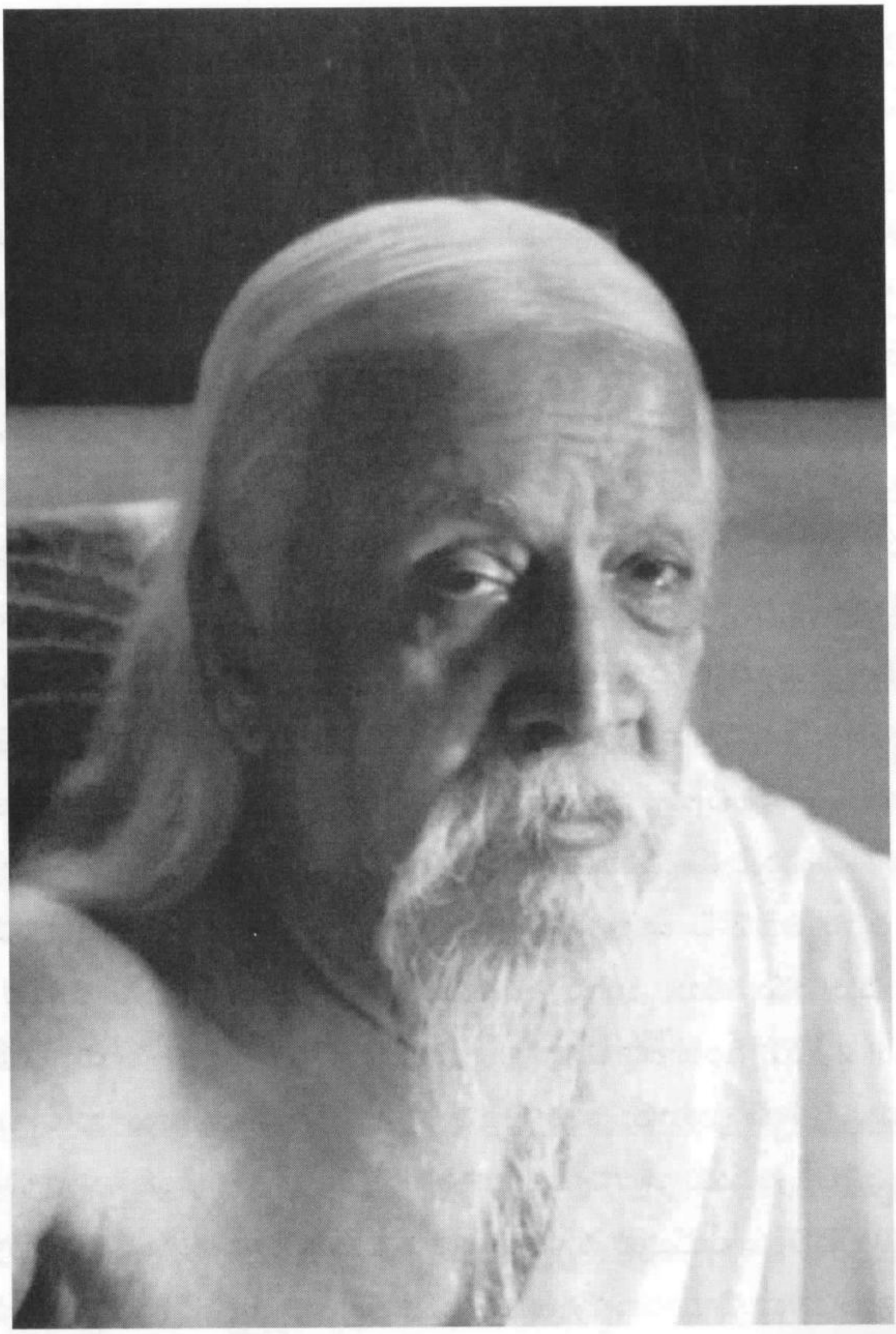
ధనాన్ని ప్రోది చేసుకొనే అవసరం, ఖర్చు చేసే అవసరం (రెండూ అజ్ఞాన, అంధకారపూరితం) రెండూ సమన్వయి మయినపుడు అది ఒక స్పష్టమయిన దృక్పథానికి, సమర్ధవంతమయిన వినియోగానికి దారి తీస్తాయి. అది మంచిదే. అపుడు నెమ్మదిగా దానిని ఆచరణలో పెట్టే అవకాశం కలుగుతుంది. కానీ సర్వత్రా ఒకే సమయంలో ఉండి అన్నీ ఒకేసారి నిర్వహించటానికి, అతి స్వచ్ఛ మయిన ఆలోచనలూ, నిజాయితీతో వ్యవహరించగలవారికే అది అవసరం. అపుడు ధనమనే ఈ ప్రశస్తమయిన సమస్య పరిష్కారమౌతుంది.

ధనం అనేది ఏ ఒక్కరికీ చెందినది కాదు. ధనం ఒక సమిష్టి సంపద. అది కేవలము సమగ్రము, సర్వతోముఖము, సార్వత్రికమయిన దృక్పథం కలవారి చేతనే ఉపయోగించబడాలి. దానికి నేను మరొకటి కూడా కలుపుతాను. సమ గ్రమూ, సర్వతోముఖమే కాక ఆవశ్యకంగా సత్యము అయి కూడా ఉండాలి. విశ్వప్రగతికి అనుకూలంగా ఉండటానికీ, కేవలం అకర్షణీయమైనదానికీ మధ్య భేదాన్ని తెలియచేయగల దృష్టి ఉండాలి. ఒక విధంగా చూసినపుడు పొరపాట్లు, వృధాలు కూడా సాధారణప్రగతి సహాయకాలే. ఇవి కష్టపడి నేర్చుకునే పాఠాలు.

CWM 13:269-71

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

విజయాన్ని కొనితెచ్చేది త్యాగమూ, పరిత్యాగము, బలహీనత కాదు, కేవలం పరమానందం. ఏ ఆనందం శక్తి, సహనము, ఉన్నతోన్నతమయిన ధైర్యమో అది మాత్రమే విజయాన్ని తీసుకురాగలదు. అతిమానసశక్తి నుండి ఆవిర్భవించిన ఆనందం. అది అన్నిటినీ విడిచి పారిపోవటం కన్నా కష్టతరం. అది అనంతమైన, మహత్త్వమైన ధీరత్వాన్ని కోరుతుంది. కానీ అదొక్కటే విజయానికి మార్గం.

CWM 9:5 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

ఒక క్రొత్త ప్రపంచం

ప్రభుత్వం చేసిన ఘోర తప్పిదం

నా ఉద్దేశ్యము ఏమిటంటే — ఎప్పటిలాగే, మరి ఇప్పుడు ఇంకా అధికంగా — మనుషులు తమ తమ భావాల్ని, అనుభవాల్ని ఆధారం చేసుకొని తమ అంతరంగాల్లో కొన్ని నియమాలు ఏర్పరుచుకుంటారు, వాటిని అమలులో పెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఈ సందర్భంగా నేను చెప్పేది ఏమిటంటే, ఇది సరియైన విధానం కాదు. (శ్రీమాత పిడికిలి బిగించి ఒక బలమైన సందేశం ఇస్తారు), అది హేతుబద్ధం కాదు; అది అసత్యం. చివరకు జరిగేది ఏమిటంటే మనం అనుకూలం అనుకున్నవి కూడా మనకు వ్యతిరేకం అవుతాయి, లేదా బలహీనపడి మరుగవుతాయి. జీవితం అలాగే ఉంటుంది.

నియమాలు వీలయినంత విస్తృతంగానూ, సరళంగాను, నిదానంగానూ ఏర్పడుతూ అభివృద్ధి దిశగా పరిణామం చెందుతూ వుంటాయి. ఏదీ యథాతథంగా వుండకూడదు కదా! ప్రభుత్వాలు మాత్రం కొన్ని నియమ, నిబంధనలతో ఒక చట్రం ఏర్పరచి అందరినీ అదే చట్రంలో వుండాలనే, అదే నియమ నిబంధనలను యథాతథంగా అనుసరించాలనే శాసనం చేస్తాయి. కాని కాలక్రమేణా అవి అభివృద్ధి నిరోదకాలుగా మారుతాయనీ, జీవితాలు స్వేచ్ఛగా ఎదగకుండా నిర్బంధం చేస్తాయనీ కూడా అనుకోవాల్సి వస్తుంది!

జీవితం ఒక క్రమపద్ధతిలో వెలుగు, విజ్ఞానము, శక్తియుక్తులను సంతరించుకునేలా పరిణామం చెందాలి. వీలయినంత వరకూ అందరికీ నచ్చేటట్లు వుండాలి. అవి వీలయినంత సరళంగా కూడా వుండాలి. మన అవసరాలకు, అలవాట్లకు తగిన విధంగా వెంటనే మార్పు చెందేలా వుండాలి.

(మౌనం)

సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే సమస్యలను మేధోపరంగా నిర్ణయించే పద్ధతి నుండి ఆధ్యాత్మిక చేతన నిర్ణయించే పద్ధతికి మార్చాలి.

CWM 13:267

నిజాయితీ పైనే దౌత్య సంబంధాలు ఆధారపడాలి

ప్రపంచం అసత్యంపై ఆధారపడి జీవిస్తున్నది. మానవ సంబంధాలన్నీ అసత్యం మీద, మోసం మీద ఆధారపడుతున్నాయి. దేశాల మధ్య సంబంధాలు అంతే. మాట వరసకు అందరూ శాంతినే కోరుతారు. కాని అదే సమయంలో ఆయుధాలు కూడా సమకూర్చుకుంటూనే వుంటారు. కాని స్పష్టమైన నిజాయితీ ఉన్నపుడే వ్యక్తులుగాని, దేశాలుగాని మార్పును తీసుకొని రాగలవు.

CWM 13:268

ద్వంద్వ జాతీయత

సర్వమానవ సమైక్యతా చేతన స్థిరపడి విస్తృతమయినప్పుడు మాత్రమే చిరకాలం మనగలిగే నిజమైన శాంతియుత వాతావరణం భువిపై నెలకొనగలదు. ఈ లక్ష్యసాధనకు తోడ్పడే పథకాలన్నీ స్వాగతించతగ్గవే, కాని బాహ్య పరిస్థితులకు సంబంధించినవాటికి మాత్రం పరిమిత ఫలితం దక్కుతుంది. ఏది ఏమైనా, అన్నింటి కన్నా అతిముఖ్యమైన, అత్యవసరమైన, అనివార్యమైన, ఆచరణాత్మక పథకం మానవ చేతన పరివర్తన చెందటానికి, దాని పని తీరులో మార్పును తెచ్చి వికాసవంతం చేయుటకు ఉపకరించేదిగా నుండాలి.

ఈ పథకం కార్యరూపం దాల్చే లోపల కొన్ని ఉపయుక్తమైన బాహ్యాచర్యలు చేపట్టవచ్చు. వాటిలో ద్వంద్వ జాతీయత సూత్రం ఒకటి. ఈ సూత్రానికి ఎల్లప్పుడూ ఎదురయ్యే ప్రధాన అభ్యంతరం ఒకటి వుంది. ఇరుదేశాల మధ్య యుద్ధ వాతావరణం ఏర్పడే పక్షంలో ద్వంద్వ పౌరసత్వం గలవారు ఇరుకున పడే పరిస్థితి తటస్థిస్తుంది. అయితే, శాంతిని యధార్థంగా వాంఛించేవారు తప్పక అర్థం చేసుకోవవసినది ఏమిటనగా యుద్ధం గురించి మాట్లాడటంగాని, యుద్ధం సంభవిస్తుందని అనుకోవడంగాని, యుద్ధం గురించి ఆలోచించడంగాని ఆ భయానక స్థితికి ద్వారాలు తెరిచినట్లవుతుంది అని.

యుద్ధం రద్దుపరరచడమే శ్రేయస్కరమనే చేతన మనిషిలో వికసన మయ్యే వరకు, రద్దు గావాలని అభిలషించేవారు ఎంత అధిక సంఖ్యాకులైతే అంత ఎక్కు

వగా ఒక స్థిరమైన శాంతియుత వాతావరణం నెలకొనే అవకాశం ఏర్పడుతుంది.
CWM 15:59

కొత్త తరహా పాలనా వ్యవస్థ

మతస్వామ్యం కాని, దొరల పాలనకాని, ధనస్వామ్యంకాని, లేక ప్రజాస్వామ్యమైనా కానీ పూర్తిగా పరాజయం దిశగానే పయనించాయి. సామ్యవాదమూ, సమాజవాదమూ కూడా ఇందుకు మినహాయింపు కావు.

మౌలికంగా సామ్యవాదం కాని, సమాజవాదం కానీ ప్రభుత్వ ప్రమేయాన్ని నిరశించేవే. ఎందుకంటే ఆ సిద్ధాంతాలకు ప్రభుత్వాలను నడిపించే శక్తియుక్తులు ఉండవు అని లెనిన్ వంటి మేధావుల సహాయ సంపత్తులతో మాత్రమే పరిపాలన కొనసాగించ గలవు. కాని చివరకు ఈ ప్రక్రియ కూడా 'అసమర్ధమైనదే' అనిపించుకున్నది.

కేవలం 'స్తత్యచేతన' మాత్రమే ఆ లోపం భర్తీ చేయగలదు. 'సత్యచేతన', దాని యొక్క అనేక ప్రక్రియల ద్వారా, ఈ కార్యక్రమం నిర్వహించగలదు. ఏ ఒక్క విధానమూ సరిపోదు. నిజానికి ఇలాంటి సందర్భాలలో ఏ ఒక్కటి అయినా ఒక సమూహశక్తితోనే పని చేస్తుంది. ఒక్కటిగా ఏదీ తనంతట తానుగా దేన్నీ నిర్వహించలేదు.

'సత్యచేతన' తో ఉన్నవారు ఏ సమాజానికైనా చెందినవారు కావచ్చు. అది జన్మతహా సంక్రమించే హక్కు కాదు. ఎలాంటివారైనా స్వయంకృషితో ఈ దిశగా అభివృద్ధి సాధించగలరు. రాజకీయ కోణంలో నుండి చూస్తే ఇది ఒక మంచి మార్పు. ఇది కుల, మత, విచక్షణతో సంబంధం లేనిది. ఇది సాపేక్షము కానటువంటి సత్య స్వరూపము. ఇలాంటి ఉన్నతమైన చేతనను సాధించిన వారెవరైనా రాజ్యాన్ని పరిపాలించవచ్చు. అట్టివారికి కులాలతో, స్థలాలతో నిమిత్తమే లేదు. ఇట్టిదే సరియైన దృక్పథం. ఉన్నత చేతన మాత్రమే సర్వ సాధారణంగా మనం ఎదుర్కొనే భౌతిక సమస్యలను పరిష్కరించగలదు. ఉన్నత చేతన సాధారణ విషయాలపై దృష్టి సారించలేదనీ, అది ఎప్పుడూ ఊర్ధ్వదిశగానే ఆలోచిస్తుందనే మనం భావిస్తుండబట్టే మన దేశం ఇలా శాపగ్రస్తం అయింది. ఈ భావనే మన పాలిటి శాపం. దీన్ని మనం రూపుమాపాలి, ఊర్ధ్వచేతన మాత్రమే ప్రతి

చిన్న విషయాన్ని స్పష్టంగా గమనించి, దాన్ని గురించి ఆలోచించగలదు. మనకు అవసరమైనవానినీ, సత్యమైనవానినీ గుర్తించి నిర్ణయించగలదు. ఈ విధమైన ఒక కొత్త తరహా పాలనావ్యవస్థను నిర్వహించటానికి ప్రయత్నించవచ్చు.

పార్టీరహిత ప్రభుత్వము

ఒక నూతన ప్రక్రియ ప్రారంభమయేకాలం లోకి అడుగిడుతున్నాం. మనకు నూతన వ్యవస్థ ఏర్పడాలి. ఇది ఒక గడ్డుకాలం. రానున్నది ఎలా వుంటుందో మనకు కొంత తెలుసు కాబట్టి దాన్ని వీలయినంత త్వరగా, వీలయినంత తేలికగా సాధించుకోవాలి. వెనుకంజ వేయటం అర్థంలేని పని. వెనుకంజ వేస్తే ఎన్నాళ్ళకైనా ఎక్కడవేసిన గొంగళి అక్కడ వున్నట్లే! మనం ముందంజ వేయాలి, అవధులు దాటాలి; పార్టీరహిత సమాజాన్ని సాధించుకోవాలి.

ఈ విషయంలో శ్రీఅరవిందుల కన్నా ఎవరూ బాగా వివరించలేరు. ఎందుకంటే ఆయన పార్టీలకు, వర్గాలకు అతీతుడు. వర్గ విభేదాల లాభనష్టాలు ఆయనకు తెలిసినంతగా మరెవ్వరికీ తెలియదు. వారు వ్రాసినవి శ్రద్ధగా చదివిన వారందరికి ఈ సందర్భంగా ఉత్పన్నమయ్యే ప్రశ్న లన్నిటికీ జవాబు దొరుకుతుంది. అంతే కాదు ఈ మార్పులు సంభవించటానికి కారణమైన దివ్యశక్తి గురించి కూడా అవగాహన కలుగుతుంది. ఏ దివ్యశక్తి అయితే వారి వెనుక నుండి నడిపిస్తుందో అదే ఈ మార్పు వెనుక కూడా వుంటుంది. మనం మార్పును ఆహ్వానించాలి. బూజుపట్టిన పాత భావాలు పట్టుకొని ఇంకెంత కాలము వ్రేలాడ కూడదు.

శ్రీఅరవిందుల సందేశాన్ని ప్రజాబాహుళ్యంలో ప్రచారం చేయటమే మనలను వర్గాలకు అతీతులుగా చేస్తుంది. శ్రీఅరవిందులు అధికారం కోసం రాజకీయాలను ఎన్నుకోలేదు. వారు ప్రతిపాదించినవి వారి భావాలు, ఆదర్శాలు మాత్రమే. వాటిని అర్థం చేసుకొని ఆచరిస్తే దేశం బలం సంతరించుకుంటుంది. శ్రీఅరవిందులను అర్థం చేసుకున్నవారు మాత్రమే వాటిని ప్రజాబాహుళ్యానికి అందించగలరు.

ప్రశ్న: కాని, మాతా మీ బిడ్డలు పరిపాలిస్తే కాని...

(శ్రీమాత నవ్వుతారు) వారు భంగపడతారు, అణచివేయబడ్డ అనుభూతికి లోనవుతారు. ఎవరైనా రాజకీయాల్లోకి పోవాలనుకుంటే ఆ విషయం వేరు;

మిగతావారు రాజకీయాల్లోకి ప్రవేశించకుంటేనే ధృఢంగా వుండగలరు!
CWM 15:407

సామ్యవాదానికీ, పెట్టుబడిదారీ విధానానికీ కాలం చెల్లుతుంది

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ముగిసే రోజులు వస్తున్నాయి. సామ్యవాదమూ ముగిసిపోతుంది. సిద్ధాంతాన్ని బ ట్టి కమ్యూనిజం నిర్మాణాత్మకమైనది కాదు. అది 'ధనస్వామ్యాన్ని' నిలువరించే ఆయుధం వంటిది. కాని, యుద్ధానంతరం సైనికులు నిరుద్యోగులుగా మారినట్లు కమ్యూనిజం కూడా పరిణామం చెంది 'అతీత సత్యం' గా మారే అవకాశం వుంది. ఈ సత్యం తెలుసుకొని మేము ఆ దిశగా కృషి చేస్తూనే వున్నాము. అది త్వరలో భువిపై తన పరిపాలన ఆరంభిస్తుంది.
శ్రీమాత: *శిష్యునితో సంభాషణలు,* మార్చి 21, 1956

భవిష్య నాయకులు

బాహ్యం నుండి వచ్చే నిర్ణయాలు నేను విశ్వసించను. లోనున్న చేతన బలీయం అవుతుంది. ఇంకా దృఢతరం అవుతుంది. అనగా ప్రజలను శోధిస్తుంది. ఆ చేతన వత్తిడినే నేను నమ్ముతాను.

ఇది గాక మిగతా పనులన్నీ మానవుడు సాధారణంగా చేస్తున్నవే! అవి బాగానే జరుగుతున్నాయి కూడా! కాని ఉన్నట్లుండి వాటిలో మార్పు వస్తున్నది. రూపురేఖలు కూడా మారిపోతాయి కదా! చివరకు అంతా ముగుస్తుంది; అంత వరకూ చేసినదానికి కూడా అర్థం లేకుండా పోతుంది.

నిర్వహణాశక్తి పైనుండి ఆవిర్భవించాల్సిందే; తప్పదు. (*చేతులతో సూచిస్తారు*) అందుకు మన మనసు ప్రశాంతంగా వుండాలి కదా? (మళ్ళీ సంజ్ఞ), నిలకడ ఇక్కడ వుండాలి. (శిరోభాగాన్ని చూపుతారు) అది ఇట్లా వుండాలనీ, అట్లా వుండాలనీ, అలా చేస్తే బాగుండేది అనీ కూనిరాగాలు తీస్తే ప్రయోజనం లేదు. శాంతం, శాంతం. పరమాత్మకు తెలుసు నీకు ఏది కావాలో!
CWM 13:307-08

నీ కోసం నీవు పనిచేయటం కాదు. అన్నింటి కంటె ముందు భగవదాజ్ఞగా నీవు వర్తించాలి, దైవేచ్ఛను నెరవేర్చాలి. నీ పరంగా నీవు ఎవరినీ ఆజ్ఞాపించ

కూడదు. వ్యక్తి కేంద్రంగా ఏది చేసినా దానిని 'సత్యం' అనలేము. అలా సత్యా సత్యాలను కనిపెట్టటం కూడా కష్టమే. అందుకే అలాంటివాటిని త్రోసిరాజనాల్సి వస్తుంది. (తిరస్కారభావం వచ్చే సంజ్ఞ చేస్తారు.)

అందుకే మనిషి ఒంటరివాడుగా దేన్నీ సాధించలేడు. ఇది జీవిత సత్యం. వ్యక్తిపరంగా చేసేవాటికి ఫలితం రాదు. మనకుగా మనం ఏదైనా చెయ్యగలమని భావించరాదు. కేవలం దేవేచ్ఛను నెరవేరుస్తున్నామనే భావించాలి. అప్పుడు మనకు తెలియకుండానే 'భౌతికం' అనే వ్యతిరేక శక్తిని సున్నితముగా ఎదుర్కొన గలము. ఆ మృదుత్వాన్ని అర్థం చేసికోగలిగిన నాడే మనకు సరియైన అవగాహన కలిగనట్లు. 'భౌతికమే' అసలైన ప్రతిబంధకం!

సంఘర్షణలు తలెత్తినపుడు మనము సహజంగానే కుచించుకుపోతాము. అవి మనకు సాధారణంగా వస్తూనే వుంటాయి కూడా. అట్లాంటి సందర్భాలే మనల్ని నత్తల్లా లోలోనికి ముడుచుకునేలా చేస్తాయి.

ఇంకో కష్టాన్ని కూడా ఎదుర్కోవలసి యుంటుంది. నీకు మనసులో వ్యక్తిగ తంగా ఏ కోరికా లేకపోయినా, నీ ప్రక్కవానికైనా రావచ్చు గదా? దాని వలన కూడా నీలో ప్రతిస్పందన కలుగుతుంది. అపుడు నీవు కూడా ఎంతో కొంత దానిని అంగీకరిస్తే నీ అలోచనలు ఆ పరిధిలోనే భ్రమిస్తుంటాయి. అపుడు జరిగేదే మిటో నీవే చూస్తావు.

ఈ చర్య నిరంతరం జరుగుతూనే వుంటుంది. మొదట్లో ఒక వ్యక్తిలో ప్రారం భం అయిన కోరిక క్రమేణా ఇతరులలోనూ జనిస్తుంది. దీనికి అంతే వుండదు. ఇది అంతటా జరుగుతున్నదే. ఇట్లాంటి సందర్భాలలో ఎక్కువ దృఢంగా వున్న ఇచ్ఛ మాత్రమే తట్టుకొని నిలబడుతుంది. కాని అది కూడా నిరర్థకమే!

దైవాన్ని సేవిస్తున్నామని చెప్పటం కేవలం మాట మాత్రంగా కారాదు. మన ద్వారా కార్యనిర్వహణ చేస్తున్నది భగవంతుడే అనే భావన కలగాలి.

అసలు మనకు ఏది 'స్వేచ్ఛ', ఏది 'దైవేచ్ఛ' అని ఎలా తెలుస్తుంది? నేను చెప్పేది ఏమిటంటే మీ, మీ ఇచ్ఛలను పరిత్యజించండి; దైవేచ్ఛ ఏమిటో అప్పుడు తెలుస్తుంది! తెలిసినదా!

CWM 13:332-33

నిర్వహించుట లేక నడిపించుట పనిగా గలవారికి

మీరు ఇతరులను సంతోషపెట్టాలనుకున్నపుడు పనులు ఏవిధంగా జరుగుతున్నాయో ఆ విధంగానే కొనసాగిస్తూ ప్రకృతి గమనం మనిషిని ప్రభావితం చేయటానికై నిరీక్షించాలి. మానవుని కర్తవ్యం ప్రకృతిని అనుసరించటం కాదు. ప్రకృతిని తనకు అనుకూలంగా మలచుకోవటం!

*

జ్ఞానులు ప్రపంచాన్ని శాసించాలి అని నేను అన్నప్పుడు నేను ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంతోనే అలా అంటున్నాను. నాకు రాజకీయ దృక్పథం ఏదీ లేదు. రకరకాల ప్రభుత్వాలు మనుగడ సాగించవచ్చు: అది అప్రస్తుతం. పరిపాలకులు ఏ స్థాయి వారైనా కావచ్చును, కాని సత్యాన్ని దర్శించినవారి నుండే వారు స్ఫూర్తిని పొందాలి; దైవచిత్తాన్నే నెరవేర్చాలి.

CWM 15:55-56

దీని సారాంశం ఇదే

గ్రహింపుకు రానిది ఏదైనా అణగద్రొక్కబడిన అనుభూతికి లోనౌతుంది, కాని అవగాహన లోనికి వచ్చేది విస్తృతి చెందుతున్న శక్తి అనుభూతిని పొందుతుంది. అలాగే... అణగద్రొక్కబడేదంతా వ్యతిరేకించేది అని చెప్పవచ్చు. దానికి గ్రహించే శక్తి వుండదు. విశాల దృక్పథం వుంటేనే గ్రహింపు లోనికి వస్తుంది. హృదయం కూడా వికసించాలి. అప్పుడు చూడండి.... దుస్సాధ్యమైన విషయం కూడా ఎలా అవగాహన లోనికి వస్తుందో! ఇది అద్భుతం అనిపించటం లేదా?

శతాబ్దాలుగా కరుడుగట్టిన అలావట్ల వలననేగా మనం ప్రతిఘటించేది? అసలు వికాసం మాత్రమే క్రమంగా విస్తరించి పరమాద్భుతంగా కనపడుతుంది. ఎంత సుందరంగా వుంటుందో!

అహం యొక్క పట్టు సడలుతున్నది

అహం సన్నగిల్లుతూ వుండటం మనకు తెలుస్తుంది. ఫలితం కనపడుతూనే వుంటుంది. అహం క్రమంగా మరుగౌతుంది. దీన్ని నీవు గమనించాల్సిన అవసరం

కూడా వుండదు. పాత పద్ధతులలో తెలుసుకోవాలని అనుకోవద్దు. ఆ అవసరమే ఉండదు. ఇలా గ్రహించాలి. (*శ్రీమాత సంజ్ఞ చేస్తారు*).

అహానికి లోబడి వుండటం అవసరం లేదు. అవన్నీ ఒకనాటి విధానాలు. 'అహం కరిగిపోవాలి', దాని బదులు వినయము, విశ్వాసము రావాలి. వినయము సహజంగా రావాలి. అది మానసికంగా గ్రహించి తెలుసుకునేది కాదు. దివ్యచేతనే దాని మూలం. ఈ రకమైన (ఆధ్యాత్మిక) భావన అహం స్థానంలో ఉండాలి. అప్పుడు 'అహం' ఎలా అంతర్ధానం అవుతుందో, అవశేషాలు కూడా మిగల్చకుండాపోతుందో మీరే గమనిస్తారు. (*శ్రీమాత సంజ్ఞారూపంగా చేతులు చూస్తారు*)

నే నెప్పుడూ బాల్యావస్థలోనే ఉన్నాననిపిస్తుంది. (రోజుకు కనీసం ఏబది సార్లయినా!) అలాంటి భావనలో ఉన్నపుడల్లా నన్ను ఒక దివ్యశక్తి చుట్టుముట్టి ఓలలాడిస్తూ వుంటుంది. (*శ్రీమాత నవ్వుతారు*).

శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణలు జూన్ 24, 1972

అధికారం మరో విధంగా మార్పు చెందటం

ఈ మార్పు దేశాలలో కూడా సంభవిస్తుంది. క్రమంగా వ్యక్తుల అధికారం (వ్యక్తిస్వామ్యం) పోయి దివ్యేచ్ఛ అధికారం లోనికి వస్తుంది. మనం ప్రస్తుతం ఎదుర్కొంటున్న పరిస్థితులు ఈ పరిణామానికి నిదర్శనాలే! రాబోయే దానిని పాత వ్యవస్థ ఎదుర్కొని నివారించే ప్రయత్నం జరుగుతుండటం వల్లనే ఈ అస్తవ్యస్త పరిస్థితి దాపురించింది.

మన ఉనికిలో — స్థూలమైనా, సూక్ష్మ మైనా — ఏ భాగం అయినా మార్పుకు గురియైనపుడు దాని సున్నితత్వం ఇంకా పెరుగుతుంది. సమస్యలను వ్యక్తిగత కోణం నుంచి కాక విశ్వదృక్పథం నుండి తిలకిస్తే అతి సున్నిత విషయాలు కూడా వెలుగు లోనికి వస్తాయి. ఈ విషయం నేను ఇదివరకే గ్రహించినా ఈ మధ్య శారీరకంగా కూడా ఈ స్పందనలు గ్రహిస్తున్నట్లు గమనిస్తున్నాను. ప్రస్తుతం ఆ తీవ్రత చాలా బలీయంగా వున్నది. ఈ అనుభవం ఇంతవరకు ఎరుగనివారు ఎంతో భయపడతారు. దీని వలన అనారోగ్యం కూడా కలిగే అవకాశం వున్నది. సాధారణ సమస్యల విషయంలోనూ ఇంతే! అనుభవంలోకి వచ్చి అర్థం

చేసుకున్నవారికి ఇది సాధనలో చివరి మజిలీకి చేరుకునే మార్గమే అని అనిపిస్తుంది. (శ్రీమాత చేతులను పైకెత్తి సూచిస్తారు).

'అనేకత్వపు' భ్రమలు తొలగిపోవాలి. వ్యక్తిగత ఉనికి ప్రశ్నార్థకమే అనిపించాలి. ఇదే గ్రహించాల్సిన ఉత్తమ భావన. అప్పుడు మాత్రమే మనం 'విశ్వవీణకు తంత్రులమై' లయబద్ధ స్వరాలను మీట గలము.

CWM 11:221-23 శ్రీమాత

అనువాదం కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

అధికార పత్రాలు — ఉన్నత సత్యం

1. ఇక్కడ ఆశ్రమంలో మన ధ్యేయం ఒక ఉన్నతోన్నత సత్యాన్ని అభివ్యక్తీకరించటం, సాధారణ మానవ ఆచారాలను అనుసరించటం కాదు. ఈ అధికార పత్రాలకు నేను అనవసర ప్రాముఖ్యతను యివ్వను. ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితులకు అవి కేవలం ఒక అవసరమం మాత్రమే, అంతః సత్యంతో వీటికి సంబంధం లేదు.

2. జీవిత వాస్తవాలలో నిజానికి వ్యక్తి యొక్క శక్తి అతని అధికార పదవిపై ఆధారపడి ఉండదు, కేవలం అతని అంతఃచేతన యొక్క తేజస్సు, శక్తిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM 13:161 శ్రీమాత

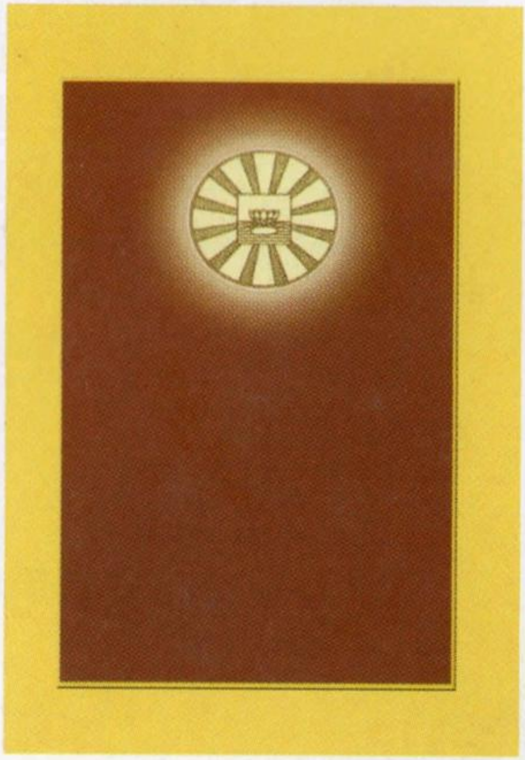
అనువాదం డా. సరోజా ప్రసాద్

February 2016 1 February 2016 TN/PMG/(CCR)/ WPP No. 473/2015-17

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Editor: A.Kailasapathi
Published by Pradeep Narang on behalf of Sri Aurobindo Society,
No. 11, Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed by Swadhin Chatterjee at Sri Aurobindo Ashram Press,
38, Goubert Avenue, Puducherry - 605001

Single copy: Rs. 20 **Annual Subscription: Rs. 180 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY, PUDUCHERRY - 605001